

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 44458-11-17

תלה"מ 44440-11-17

תלה"מ 69544-01-18

עותק לפרסום

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

בעניין הקטינים:

1. ר' א'

2. ש' א'

3. ב' א'

התובע/הנתבע:

א' ש'

ע"י עו"ד אביעד אושרי

נגד

הנתבעת/התובעת:

א' ג' ד'

ע"י עו"ד דנית אסף יהודאי

פסק דין

1. מונחות לפני שלוש תביעות שהוגשו כחלק מסכסוך סבוך ומורכב שנתגלע בין בני זוג לשעבר, הורים של שלושה קטינים, ואלו הן:
 - א. תלה"מ 44440-11-17: תביעה שהגיש האב ביום 20.11.17 למשמורת משותפת על הקטינים וחלוקת זמני שהות שוויוניים בין הצדדים (להלן: "תביעה למשמורת משותפת וחלוקת זמני שהות שוויוניים").
 - ב. תלה"מ 44458-11-17: תביעה שהגיש האב ביום 20.11.17 (ביחד עם התביעה הנ"ל) להפחתת מזונות הקטינים בשל שינוי נסיבות מהותי (להלן: "התביעה להפחתת מזונות").
 - ג. תלה"מ 69544-01-18: תביעה שהגיש האם ביום 30.1.18 למתן פסק דין הצהרתי, לפיו הסכם הגירושין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 8.9.13 הינו הסכם המחייב את הצדדים בכל הנוגע לתשלומי מזונות הקטינים (להלן: "התביעה לפסק דין הצהרתי").
2. להלן נפרט את הרקע העובדתי והדיוני הרלבנטי לכלל ההליכים ולאחר מכן נדון בכל תביעה בנפרד.
רקע עובדתי ודיוני כללי:
3. הצדדים (להלן גם "האב" או "התובע/הנתבע" בהתאמה ו – "האם" או "הנתבעת/הנתבעת" בהתאמה) נישאו זל"ז כדמו"י ביום 3.9.2001 ומנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים: שתי בנות תאומות – ש' ור' – ילידות 15.11.04 (כיום כבנות 15.5 שנים) ובן נוסף – ב' – יליד 20.3.10 (כיום כבן 10 שנים) (להלן: "ש"י", "ר"י" ו"ב"י" בהתאמה, וביחד "הקטינים").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

4. ביום 5.8.13 חתמו הצדדים על הסכם גירושין אשר מסדיר את מכלול העניינים הכרוכים בגירושין, ובכלל כך משמורת והסדרי שהות, מזונות וענייני רכוש. ההסכם אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 8.9.13 בפני מותב זה (להלן: "**הסכם הגירושין**").
5. באשר לסוגיית המשמורת וחלוקת זמני השהות, הסכימו הצדדים כדלקמן:
 - א. הקטינים יישארו במשמורתה ובחזקתה של האם.
 - ב. בסעיף 16 להסכם הגירושין נקבעו לאב הסדרי שהות עם הקטינים כדלקמן:
 - בכל שבת שנייה הילדים ישהו עם האב החל מיום שישי עת יאסוף אותם מהמסגרות החינוכיות (בחופשים החל מהשעה 8:00) ועד למוצאי השבת בשעה 20:00 עת ישיבם לבית האם (להלן: "**הסדר סופ"ש**").
 - בכל שבוע שבו מתקיים הסדר סופ"ש ישהו הקטינים עם האב בנוסף לאמור לעיל גם במועדים הבאים: ביום ג' החל מסיום המסגרת הלימודית (ובחופשות כשאין מסגרת חינוכית החל מהשעה 8:00) ועד למחרת בבוקר, עת ישיבם למסגרות החינוכיות או עד 8:00 בבוקר (כשאין מסגרת חינוכית). ביום שבת, החל מהשעה 20:00 ועד למחרת בבוקר, עת ישיבם למסגרות החינוכיות או עד 8:00 בבוקר (כשאין מסגרת).
 - בכל שבוע שבו אין הסדר סופ"ש, הילדים ישהו עם האב בימים ג' ו-ד', החל מסיום המסגרת הלימודית ועד למחרת ב 8:00 בבוקר.
 - ג. כן, נקבעו חלוקת זמני שהות בחגים ובחופשות.
6. במעמד אישור ההסכם נרשם בפרוטוקול לעניין הסדרי השהות כדלקמן: "**בנוגע לסעיף 16 להסכם – הצדדים מבהירים את הסדרי הראיה המפורטים בסעיף זה כך שבשבוע אחד יקח האב את הקטינים בימים ג' ו-ד' ללינה וכן ביום שישי עד מוצ"ש ובשבוע לאחר מכן בימים ג' ושבת**".
7. באשר לסוגיית מזונות הקטינים, הסכימו הצדדים כדלקמן:
 - א. החל ממועד חתימת ההסכם ישלם האב לידי האם עבור מזונותיהם של הקטינים סך של 2,665 ₪ לחודש עבור כל קטין, כולל מדור ועבור שלושת הקטינים יחדיו סך של 7,995 ₪, לכיסוי כל צרכי הקטינים הקבועים והמשתנים מכל מין וסוג שהוא.
 - ב. החל מתום שנה אחת ממועד התשלום הראשון, כלומר לאחר 12 תשלומי מזונות, סך של 3,000 ₪ לחודש עבור כל קטין, כולל מדור ועבור שלושת הקטינים יחדיו – 9,000 ₪.
 - ג. החל מתום שלוש שנים ממועד התשלום הראשון עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או עד לסיום לימודיהם התיכוניים ישלם האב לידי האם עבור כל אחד מהקטינים סך של 3,335 ₪ לחודש, כולל מדור ועבור שלושת הקטינים יחדיו סך של 10,005 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 ד. בנוסף לסכום המזונות לעיל, הוסכם כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות רפואיות חריגות
- 2 שאינן מכוסות על ידי קופ"ח וכן בהוצאות חינוך חריגות לרבות: קייטנות, שיעורים פרטיים וכיוצ"ב.
- 3 ה. כן הוסכם, כי כל צד יישא באופן בלעדי ונפרד בתשלום עבור צהרונים בימים שבהם הילדים אמורים
- 4 לשהות עמו.
- 5 8. במעמד אישור ההסכם נרשם בפרוטוקול לעניין הכנסות הצדדים כדלקמן: "המבקש: אני עצמאי. מרוויח
- 6 כ- 22,000, 23,000 ₪ לחודש בממוצע. אנו הסכמנו בינינו את מה שאנו רוצים והיינו מגובשים כשהגענו
- 7 לעו"ד מלכא. המבקשת: אני התחלתי לעבוד כמזכירה במשרד עו"ד, משתכרת כ- 5,000 ₪ נטו".
- 8 9. ובאשר לסוגיית הרכוש הסכימו הצדדים כדלקמן:
- 9 א. דירת המגורים ב --- שהיתה רשומה בחלקים שווים על שם שני הצדדים, תעבור במלואה לאם. כן,
- 10 הוסכם כי הלוואת המשכנתא על הדירה בסך של כ- 660,000 ₪ תוסב כולה ע"ש האם והחל ממועד
- 11 עזיבתו של האב את הדירה, האישה תישא בכל תשלומי המשכנתא והוצאות אחזקת הדירה.
- 12 ב. באשר לזכויות האב בחברות "ב' מ' בע"מ" וכן "Y A בע"מ" (להלן גם: "ו' ס' ד' א'") הוסכם כי מלוא
- 13 הזכויות יישארו בידי האב. כן הוסכם, כי האב יישא בהלוואות הנוגעות לחברות אלו, לרבות חוב בסך
- 14 של 82,000 ₪ בגין הלוואה שנטל.
- 15 ג. כן, הוסכם כי הרכב מסוג פולקסווגן גולף יועבר לידי האם.
- 16 10. בחלוף 4 שנים ממועד אישור הסכם הגירושין, ביום 20.11.17, הגיש האב את התביעות דנן להפחתת מזונות
- 17 הקטינים וכן לקביעת משמורת משותפת על הקטינים. מנגד, ביום 30.1.18 הגישה האם את התביעה למתן
- 18 פסק דין הצהרתי.
- 19 11. נקבע כי שלוש התביעות תידונה במאוחד. התקיימו מספר קדמי משפט בעניינם של הצדדים ונעשה ניסיון
- 20 להביא את הצדדים להסכמות, אך ללא הצלחה. בדיון ביום 6.11.18 נחקר האב וחברו מר א' ח' (להלן:
- 21 "חברו של האב"), ובדיון ביום 27.2.19 הושלמה חקירתו של האב ונחקרה האם. לאחר מכן ניתן צו להגשת
- 22 סיכומים בכתב.
- 23 12. לאחר סיום ניהול ההוכחות ולאחר שהאב הגיש סיכומים מטעמו, הגיש האב ביום 15.5.18 בקשה להעברת
- 24 משמורת על הקטינה ש', וזאת לאחר מעברה להתגורר בבית האב ביום 26.7.18 ואילך. לאחר שהוגש תסקיר
- 25 נוסף מיום 2.9.19 בעניינה של הקטינה ותגובות הצדדים לתסקיר, הסכימו הצדדים כי בית המשפט יכריע
- 26 במכלול העניינים על יסוד המסמכים שהוגשו בתיק וללא צורך בדיון נוסף.
- 27 13. לאחר כל האמור, ניתן כעת פסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

תביעה למתן פסק דין הצהרתי (תלה"מ 18-01-69544):

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
14. כאמור, ביום 30.1.18 הגישה האם תביעה למתן פסק דין הצהרתי, במסגרתה עתרה לחייב את האב לעמוד במלוא תשלומי מזונות הקטינים כמפורט בהסכם הגירושין. טענות הצדדים בנוגע לנסיבות ביסוד התובענה קוטביות, כמפורט להלן. אין חולק כי קיימת נפקות לשאלה האם הוראות הסכם הגירושין בכל הנוגע לתשלומי המזונות עומדות על כנן או שונו בהסכמת הצדדים וזאת בין היתר לצורך הדיון בתביעה להפחתת מזונות שהגיש האב. לפיכך, נפתח ונדון בתביעה כעת.
15. לטענת האם, הוראות הסכם הגירושין בכל הנוגע לתשלומי מזונות הקטינים עומדות על כנן ולא שונו בהסכמת הצדדים, ואלו טעמיה:
- א. לטענת האם, במשך כשנה מיום אישור הסכם הגירושין, התנהלו הצדדים בהתאם לאמור בהסכם והאב שילם סך של 8,000 ₪ לחודש למזונות הילדים. בתום שנה סכום המזונות היה אמור להעלות לסך של 9,000 ₪ לחודש, אולם בשנת 2014 הודיע האב לאם שימשיך לשלם סך של 8,000 ₪ בחודש בלבד. לטענת האם, בחלוף כחודש ימים, זימן האב את האם לשיחה והודיע לה כי יפחית את סכום המזונות לסך של 7,000 ₪ בחודש. לדבריה, הודעת האב לוותה באיומים שאם לא תקבל את הצעותיו היא יכולה "לגשת ולנסות להשיג את הכסף מההוצאה לפועל". הבטחותיו של האב כי הוא עתיד לקבל סכום כסף גדול מחברת המוסיקה שבבעלותו, שכנעה את האם כי מדובר בהפחתה זמנית בלבד עד שיקבל את הכסף לידי וזו יש'ם לה את ההפרש עליו ויתרה באופן זמני בלבד.
- ב. עם זאת, כך לטענת האם, בחודש אוקטובר 2015 הפסיק האב לשלם את מזונות הקטינים כאשר פניותיה אליו נענו "באיומים" לפיהם סירובה להפחתת מזונות יביאו אותו לפתוח במלחמה מכוערת "ויפגע בבריאות נפשם של הילדים". לאור מצב הדברים, ביקש האב לקיים פגישה עם האם בנוכחות צדדי ג' – אביה של האם וחברו של האב, בה ידונו בנושאים כספיים הקשורים בקטינים.
- כך, לטענת האם ביום 26.12.15 התקיימה פגישה בה בנוכחות הצדדים, אביה וחברו של האב, בה הוסכם כי סכום המזונות יעמוד ע"ס 6,000 ₪ ולא 10,000 ₪ בחודש כפי שנקבע בהסכם וזאת בכפוף לשלושה תנאים מצטברים: (1) האב ישלם בנוסף לדמי המזונות מחצית הוצאות החינוך של שלושת הילדים והוצאות חריגות נוספות כגון רכישת ביגוד והנעלה בתחילת כל עונה; (2) האב לא יאחר במועד תשלום המזונות; (3) האב לא יבקש לעולם להפחית את המזונות ויפסיק לסחוט את האם.
- כן לטענת האם, הוסכם באותה פגישה, כי ככל והאב יחזור ויטריד את האם ויאיים עליה, אזי ההסכמה תבוטל וכי האם תהא רשאית לתבוע את כל הסכום רטרואקטיבית. כן הובהר, כי מדובר בהסכמה זמנית לאור כך שהאב טען כי הוא נמצא בתקופה כלכלית קשה. בהמשך טוענת האם, כי היא התחייבה להכין הסכם כתוב שיעגן את ההסכמות שהושגו בין הצדדים אולם לאור כך שהאב הפר את ההסכמות, לא ראתה לנכון לעגן זאת בכתב. לטענת האם, האב לא שילם את המזונות במועד, לא שילם מחצית הוצאות חינוך ולא ביצע רכישת ביגוד בתחילת כל עונה כפי שהתחייב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- ג. עוד לטענת האם, באוגוסט 2017 שוב פנה האב לאם וביקש ממנה להפחית את תשלומי המזונות. האם סירבה להפחתה ובתגובה לסירוב, ביטל האב את הוראות הקבע למזונות החודשיים בחודשים אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר 2017 כאשר הוצאות הקטינים בגין פעילויות הקיץ היו בשיאן. בשל התנהלותו הכוחנית של האב, נאלצה האם לפנות ללשכת ההוצל"פ ובהתאם לכך פתחה תיק לגביית המזונות בתאריך 28.9.17.
- ד. לטענת האם, לאחר שפתחה תיק בלשכת ההוצל"פ לגביית סכום המזונות כפי שנקבע בהסכם הגירושין, הגיש האב תגובה בתיק ההוצל"פ וטען כי הפחתת המזונות נעשתה בהסכמת הצדדים, ללא כל תנאי. בהחלטת כב' רשמת ההוצל"פ מיום 4.1.18 נקבע "משהתקיימו שני התנאים פקעה סמכותו של רשם ההוצאה לפועל מלדון בטענה אם הופר ההסכם שבעל פה ומה משמעותה האופרטיבית של ההפרה, אם היתה. בנסיבות אלה, אני מורה על עיכוב ההליכים בתיק למשך 60 ימים. בתקופה זו יהא על הזוכה לפנות לבית המשפט על מנת שידון בשאלה אם הופר ההסכם, וככל שהופר, האם הפרתו מאפשרת חזרה לפסק הדין המקורי. ככל שלא תוצג החלטה אחרת של בית המשפט – בתוך 60 ימים ייסגר התיק המקורי".
- ה. לטענת האם, לאור כך שהסכם הגירושין קיבל תוקף של פסק דין ולאור כך שההסכמות המאוחרות בין הצדדים לא אושרו ע"י ביהמ"ש הרי שאין להן תוקף וכי בפועל לא קיים כל הסכם נוסף בין הצדדים מלבד פסק הדין מיום 8.9.13. כן טוענת האם כי האב הפר הן את הסכם הגירושין והן את ההסכמות שהיו ביניהם בעל פה. לדבריה, לא יעלה על הדעת שתסכים לוותר על סך של 4,000 ₪ בחודש מבלי שקיבלה תמורה ראויה לכך, כאשר מבחינתה התמורה שעמדה לנגד עיניה היתה השקט, הוודאות, היציבות, הפסקת האלימות והסחטנות מצד האב, דבר שלא קיים בפועל.
16. מנגד, טען האב כי סכומי המזונות שנקבעו בהסכם הגירושין שונו בהסכמה בין הצדדים כדלקמן:
- א. לטענת האב, הסכמתו לשלם במסגרת הסכם הגירושין דמי מזונות הגבוהים יחסית לנהוג בפסיקה, אינו נובעת מצרכים מיוחדים או חריגים שיש לקטינים מעבר לכל קטין אחר, אלא משום שהיקף הכנסתו אז עמד ע"ס של 22,000 - 23,000 ₪ לחודש במוצע, כפי שהצהיר לפרוטוקול במעמד אישור הסכם הגירושין. עם זאת, חרף התקוות והציפיות, לא רק שהכנסותיו של האב לא עלו, אלא הן ירדו באופן דרסטי עד כדי קריסה טוטאלית. האב נאלץ למכור את שני הבארים/ מסעדות שהיו ברשותו, מסעדה אחת נמכרה בסך של 7,000 ₪ ומסעדה שניה נמכרה בסך של 90,000 ₪. כיום הכנסתו הממוצעת של האב עומדת ע"ס 5,000 ש"ח במוצע וזאת בהתאם לשומות מס הכנסה שצירף לכתב הגנתו. כן, כתוצאה ממצבו הכלכלי נאלץ האב ליטול הלוואות והתחייבויות והגיע להיקף חובות של כ – 500,000 ₪.
- ב. על כן, לטענת האב לנוכח מצבו הכלכלי הרעוע ובכדי להימנע מהליכים משפטיים הכרוכים בהוצאות כספיות, יזם האב פגישות עם האם על מנת להגיע להסכמות להפחית את מזונות הקטינים. לדברי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

האב, כבר בראשית 2015 הוסכם כי דמי המזונות יופחתו לסך של 7,000 ₪ עבור כל הקטינים. לאחר מכן התקיימה פגישה נוספת בה הגיעו הצדדים להסכמה כי דמי המזונות יופחתו לסך של 6,000 ₪.

ג. האב אינו זוכר בדיוק את מועד הפגישה אולם לדבריו ביקש להעלות את ההסכמות על הכתב באמצעות עו"ד --- חברתה של האם וכתב לאם כדלקמן: **"צריך 2 משפטים פשוטים, תאריך: ספטמבר 2015 בנוכחות אבא שלך וח' ומה שהוסכם בלי ההלוואות" והאם ענתה "אוקי, אשאל אותה"**.

ד. כן האב מכחיש את טענות האם כי ההסכמה היתה זמנית, כי הוסכם להחזיר רטרואקטיבית את ההפרשים כאשר יקבל סכום כסף גדול וכי ההסכמה הותנתה בשלושה תנאים כפי שפירטה האם לעיל. לטענתו, עצם העובדה שהצדדים נהגו בהתאם להסכמתם במשך תקופה ארוכה של שלוש שנים הרדימה את האב ומנעה ממנו להגיש תביעה להפחתת מזונות, אשר כנראה היתה מתקבלת לאור מצבו הכלכלי.

דיון והכרעה:

17. השאלה העומדת לפתחנו היא האם הסכמות הצדדים בעל פה בנוגע להפחתת דמי המזונות הן הסכמות תקפות אשר מבטלות את האמור בהסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין או שמא הסכם הגירושין שריר וקיים בנוגע לתשלומי המזונות. ככל ושייקבע כי גובשו בין הצדדים הסכמות בעל פה אשר מבטלות את האמור בהסכם הגירושין, יש להמשיך ולבחון מהו סכום המזונות שהוסכם בין הצדדים.

המסגרת המשפטית:

18. סעיף 12(א) לחוק לתיקון דיני משפחה מזונות, תשי"ט – 1959 שכותרתו **"הסכמים בדבר מזונות"**, מורה אותנו כדלקמן:

"(א) הסכם בדבר מזונות של קטין וויתור על מזונות כאלה אינו קושר את הקטין, כל עוד לא אושר על ידי בית המשפט.

(ב) הסכם בדבר מזונות של בגיר וויתור על מזונות כאלה ייעשו בכתב; הם ניתנים לאישור בית-המשפט.

(ג) הסכם בענייני מזונות שאושר על ידי בית המשפט, דינו כדין פסק-דין של בית המשפט בענייני מזונות".

19. כן סעיפים 1-2 לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג – 1973 קובעים כי כאשר נעשה שינוי בהסכם ממון, השינוי צריך להיעשות בכתב כדלקמן:

1. הסכם בין בני זוג המסדיר יחסי ממון שביניהם (להלן – הסכם ממון), ושינוי של הסכם כזה, יהיו בכתב.

2. (א) הסכם ממון טעון אישור בית המשפט לענייני משפחה (להלן – בית המשפט) או בית הדין הדתי שלו סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן – בית הדין), וכן טעון שינוי של הסכם כזה אישור כאמור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- (ב) האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט או בית הדין, שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה חפשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו.
- (ג) בהסכם ממון שנכרת לפני הנישואין או בשעת עריכתם, יכול אימות רושם הנישואין לבוא במקום אישור בית המשפט או בית הדין."

מן הכלל אל הפרט, לענייננו :

20. במקרה דנן, אין חולק כי לאחר החתימה על הסכם הגירושין, האב פנה אל האם וביקש להפחית את סכומי המזונות וזאת לטענתו לאור המצוקה הכלכלית אליה נקלע. תחילה ביקשה האב להשאיר את סכום המזונות בסך 8,000 ₪ לחודש ולא להעלותו בהתאם למנגנון שנקבע בהסכם הגירושין ולאחר מכן ביקש הפחתה נוספת. כן, אין חולק כי בדצמבר 2015 (אף שהאב אינו בטוח לגבי המועד המדויק של הפגישה) הצדדים נפגשו, בנוכחות צדדי ג' והגיעו להסכמות בעל-פה בכל הנוגע לבקשת האב להפחית את המזונות. כן, אין חולק כי ההסכמות נעשו בעל-פה ולא בכתב ולא אושרו בפני בית המשפט. יצוין, כי הצדדים חלוקים באשר לטיב ההסכמות אליהן הגיעו, תוקפן של ההסכמות והתנאים להפחתת המזונות. כן, אין חולק כי ביום 28.9.17 פתחה האם תיק הוצל"פ בגין אי תשלום המזונות כאשר בהחלטת ר' הוצל"פ מיום 4.1.18 הופנו הצדדים לדון בשאלת הפרת ההסכם בעל פה וככל שהופר, האם הפרתו מאפשרת חזרה לפסק הדין המקורי.

21. לאור האמור לעיל, נשאלת השאלה, האם כטענת האב, ההסכמות בעל פה אליהן הגיעו הצדדים לאחר אישור הסכם הגירושין הינן הסכמות מחייבות, לפיהן הופחת סכום המזונות לסך של 6,000 ₪ במקום הסך של 10,000 ₪ וסכום זה מהווה נקודת מוצא גם לבחינת התביעה להפחתת מזונות שהגיש האב, או שמא כטענת האם מדובר בהסכמה זמנית, בכפוף לתנאים להם טענה האם, כאשר לטענת האם האב הפר תנאים אלו ועל כן ממילא אין תוקף להסכמה זו בעל פה ויש לאכוף את הוראות הסכם הגירושין בין הצדדים.

22. כאמור לעיל, בהתאם לסעיף 12 לחוק לתיקון דיני משפחה מזונות, כאשר מדובר בהסכם הנוגע למזונות של קטין, ויתור על מזונות כאלה אינו קושר את הקטין, כל עוד לא אושר על ידי בית המשפט. כן, הסכם בענייני מזונות שאושר על ידי בית המשפט, דינו כדין פסק דין של בית המשפט בענייני מזונות. כך גם הדין בסעיף 1 לחוק יחסי ממון, הקובע כי הסכם בין בני זוג המסדיר יחסי הממון טעון אישור בית המשפט וכן גם שינוי של הסכם כזה טעון אישור של בית המשפט. האישור לא יינתן, אלא לאחר שנוכח בית המשפט שבני הזוג עשו את ההסכם או השינוי בהסכמה חופשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו. תכלית דרישה צורנית זו נועדה לנטרל את הלחצים הקיימים על הצדדים בעת עריכת הסכם הממון אגב גירושין וכן הבטחת רצונם החופשי בהתקשרות בהסכם (ראו: ע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו (3) 421 (1982) (להלן: "עניין מונק"); ע"א 1629/11 יצחקי נ' וכטר (פורסם במאגרים) (2012). חוק יחסי ממון אינו קובע דרישה טכנית בלבד של אישור ההסכם בפני ערכאה שיפוטית, אלא מדובר בדרישה מהותית שתפקידה לבחון האם ההסכם נערך ברצון חופשי והאם הצדדים מסכימים לכל התנאים המופיעים בו, והאם הם מבינים את מלוא המשמעות הנובעת ממנו. יפים הדברים שנאמרו בע"א 4/80 בעניין מונק כדלקמן :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 "בגלל היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים, הקיימים בין בעל ואישה, קבע המחוקק, כי
2 אין תוקף להסכם ממון ביניהם, אלא אם כן משתכנעת ערכאה שיפוטית, שההסכם נעשה מתוך
3 רצון חופשי, ללא לחץ, וששני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר ומהן התוצאות האפשריות של
4 חתימתם על אותו הסכם... על בית המשפט להיווכח בעת מתן האישור, המתבקש ממנו, כי
5 הצדדים עושים את ההסכם מרצון ובהבנם את משמעותו ואת תוצאותיו. האישור המתחייב על-
6 פי חוק מגמתו להבטיח את קיומה של גמירת דעת מצד שני בני הזוג. בשל הבעיות הרבות, וביניהן
7 תופעות בלתי רצויות המתלוות לעתים לדרך כריתתו של חוזה בין בני-זוג, ביקש המחוקק
8 להבטיח כי התוקף להסכם יינתן רק על יסוד הסכמה, המובעת בו במעמד ובהירות הראויה,
9 ולמטרה זו הפקיד את בית המשפט או את בית הדין הדתי, לפי העניין, על מתן האישור".
- 10 23. בענייננו, עסקינן בבני זוג שחתמו על הסכם גירושין כולל שאושר וקיבל תוקף של פסק דין. הסכם הגירושין
11 המסדיר את כל ענייניהם של הצדדים לרבות ענייני המשמורת, המזונות והרכוש. מכאן שתוקפו של ההסכם
12 הינו כפסק דין לכל דבר ועניין. בנסיבות אלו, הדין מורה כי לצורך שינוי ההסכם היה על הצדדים לערוך
13 הסכם חדש אשר יאושר בפני בית המשפט. אישור ההסכם בפני ערכאה משפטית מקבל משמעות יתירה
14 לנוכח הסכסוך שנתגלע בין הצדדים בדיעבד בנוגע לתוכן של ההסכמות בעל פה, שאלת קיומם של תנאים
15 ותניות וכן לנוכח טענות האם כי הופעלו עליה לחצים ואיומים מצד האב להפחתת דמי המזונות. יצוין, כי
16 טענותיהן הקוטביות של הצדדים מדגישות את חשיבות דרישת הכתב ואישור ההסכם בפני ערכאה
17 שיפוטית, על מנת למנוע סכסוכים כדוגמת הסכסוך בענייננו כאשר כל צד טוען טענות שונות בתכלית.
- 18 24. אומנם, כטענת האב, קיימים מקרים חריגים, יוצאים מן הכלל, בהם צדדים נהגו לאורך שנים במשך
19 תקופה ארוכה בהתאם להסכמות מסוימות, מבלי שהדבר הובא לאישורו של בית המשפט, אולם אין זה
20 המקרה בענייננו מהטעמים הבאים:
- 21 25. ראשית, בענייננו אין כל מסמך בכתב בין הצדדים המסדיר את הפחתת המזונות. ודוק, גם אם ההסכם לא
22 אושר ע"י ביהמ"ש, לכל הפחות היה על הצדדים לעגן ביניהם את ההסכמות החדשות שהגיעו אליהן בכתב,
23 בייחוד כאשר הצדדים חלוקים על תוכן של ההסכמות ועל היותן כפופות לתנאים מסויימים, כאשר מחד
24 טוען האב כי מדובר בהסכמות קבועות שאינן מותנות בדבר ומאידך, טוענת האם כי מדובר בהפחתות
25 זמניות אשר מותנות במספר תנאים כאשר האב ממילא הפר את התנאים ועל כן אין תוקף להסכמות אלו.
- 26 בענייננו, אני סבורה כי בהיעדר העלאת ההסכמות על הכתב, לא נוצרה גמירות הדעת של שני הצדדים
27 להפחתת המזונות באופן קבוע. דווקא דרישת האב לעגן את ההסכמות בכתב מעידה מחד על הבנתם של
28 שני הצדדים כי יש צורך בהעלאת ההסכמות על הכתב ומאידך כי כל עוד לא עוגנו ההסכמות בכתב, אין
29 להן תוקף מחייב. בהקשר זה מקובלת עלי טענת האם, כי הסכימה להפחתה באופן זמני בלבד או בכפוף
30 לתנאים ותניות אשר יבטיחו "תמורה" כלשהי מבחינתה, שכן אחרת לא היה לה כל אינטרס להסכים לכך.
31 כן, סביר להניח כי אילו ההסכמות היו מועלות על הכתב כדרישת האב, אזי האם היתה מוסיפה בכתב את
32 הדרישה לה היא טוענת כי האב לא יבקש יותר הפחתת מזונות בעתיד. דא עקא, משהדברים לא הועלו על
33 הכתב, למרות דרישת האב, הדבר מעיד כי לא היתה גמירות דעת מטעם שני הצדדים להפחתת המזונות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 באופן קבוע, כאשר שני הצדדים מודעים לכך שיש הכרח להעלות את הדברים על הכתב, אולם בפועל לא
2 עשו זאת.
- 3 שנית, אין המדובר בהסכם מכללא לפיו הצדדים נהגו משך שנים ארוכות, אלא בתקופה קצרה יחסית, החל
4 מחודש דצמבר 2015 עת נפגשו הצדדים בנוגע לנושא הפחתת המזונות ולכל היותר עד לתאריך 28.9.17 שאז
5 פנתה האם ללשכת ההוצל"פ לצורך אכיפת הסכם הגירושין. ודוק, עצם פנייתה של האם לאכיפת ההסכם
6 ככתבו וכלשונו, מאיינת את הסכמתה להפחתת המזונות, כך שגם אם הסכמתה היתה זמנית, הרי
7 שהסכמתה פגה עם פנייתה להוצל"פ. הפועל היוצא של האמור הוא שגם אם נקבע כי היתה הסכמה זמנית
8 כלשהי להפחתת המזונות, אזי היא התפרשה על פני תקופה קצרה של כשנה ותשעה חודשים.
- 9 ש'שית, לא מקובלת עלי טענת האב כי הפסיד את זכות הגישה לערכאות תוך הסתמכות על הסכמות
10 הצדדים, שכן האב הוא זה שיכול היה לפנות לביהמ"ש לצורך אישור הסכמות הצדדים, לאור כך
11 שהאינטרס לעגן הפחתות אלו הינו שלו בלבד. ודוק, האב הוא שביקש להפחית את מזונות הקטינים לאור
12 מצבו הכלכלי הנטען חלף הגשת תביעה להפחתת מזונות (אשר בסופו של דבר הוגשה על-ידו), ועל כן שומה
13 היה עליו לדאוג להעלות ההסכמות על הכתב ולאשרן בפני בית המשפט, ומשלא עשה כן, נזקק הדבר
14 לחובתו.
- 15 רביעית, פסק הדין שצוטט ע"י ב"כ האב בסעיף 13 לכתב הגנתו הינו יוצא דופן בנסיבותיו ואינו דומה כלל
16 למקרה דנן. שם, דובר בבני זוג שהתגרשו ולאחר מכן חזרו לחיות זה עם זה במשך 18 שנים, כאשר הסכם
17 הגירושין קבע כי ככל והאישה תינשא בשנית, דמי המזונות יבוטלו. בית המשפט קבע שם כי חזרתם של
18 בני הזוג לחיות זה עם זה במשך 18 שנים כאשר האב דאג לפרנסת הבית כל אותן שנים, מהווה קיום התנאי
19 של נישואין בשנית לעניין המזונות ולכן הסכם הגירושין בכל הנוגע למזונות בטל. עם זאת, בענייננו אין
20 מדובר בבני זוג שחזרו זה לזו והאב המשיך לפרנס את המשפחה וכן אין מדובר בפרק זמן ממושך של 18
21 שנים היכול להעיד על הסכמה מכללא מכוח התנהגות הצדדים, אלא פרק זמן קצר יחסית.
- 22 26. אשר על כן, לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי הסכם הגירושין בין הצדדים שקיבל תוקף של פסק דין
23 הכולל דמי המזונות שנקבעו בו הינו תקף וכי אין תוקף קבוע להסכמות בעל פה של הצדדים בנוגע להפחתת
24 המזונות. עם זאת, מאחר שבין הצדדים גובשו הסכמות זמניות כאלה ואחרות ומאחר שהאם נקטה בהליכי
25 הוצאה לפועל רק ביום 28.9.17 על מנת לשוב ולאכוף מחדש את הסכם הגירושין, אזי אני מורה כי האם
26 תוכל לגבות את מלוא תשלומי המזונות בהתאם להסכם הגירושין רק ממועד זה ואילך.
- 27 תביעת האב למשמורת משותפת וחלוקת זמני שהות שוויונית (תלה"מ 17-11-44440):
- 28 27. בענייננו, הקביעה כי הסכם הגירושין שריר ותקף, אינה סוף פסוק שכן האב הגיש תביעה להפחתת מזונות
29 בעילה של שינוי נסיבות מהותי, כאשר השינוי מתייחס הן לשינוי מהותי בזמני שהות והן לשינוי במצבו
30 הכלכלי. מאחר ולזמני שהות יכולה להיות השפעה על תשלום דמי המזונות, גם ללא קשר להרעה במצבו
31 הכלכלי של האב, נבחן תחילה את התביעה למשמורת משותפת ושינוי בזמני שהות עם קטינים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

28. לטענת האב, יש להיעתר לתביעתו לקביעת משמורת משותפת על הקטינים והרחבת זמני השהות, ואלו טעמיו :
- א. בכתב התביעה טען האב כי חרף האמור בהסכם הגירושין בעניין הסדרי השהות, הסכימו הצדדים לנהוג בפועל בשונה מהאמור בהסכם ועל כן הסדרי השהות מתקיימים במנותק מהאמור בו. כן טען האב כי החל מגירושי הצדדים הקטינים שוהים אצל האב החל מיום שני עם סיום יום הלימודים כולל יום שישי ועד ליום רביעי בבוקר עת הוא משיב את הקטינים למוסדות החינוך. כן, כל שבת שנייה החל מיום שישי מסיום מסגרת הלימודים ועד מוצ"ש. האב מעורב בחיי הקטינים ובסדר יומם. לדבריו, חלוקת זמני השהות עמדה נכון למועד הגשת התביעה בשיעור של 45% מהזמן אצל האב ו- 55% מהזמן אצל האם.
- ב. כן, טען האב כי במהלך ניהול ההליך המשפטי, מאז חודש יולי 2018 ואילך, הקטינה ש' עברה להתגורר בבית האב ולטענת האב, אין לה כוונה לחזור לבית האם. לטענת האב, האם מתייחסת לבת ש' בצורה מפלה ביחס לאחותה וביחס לאחיה וכן היא זוכה גם ליחס משפיל מצד בן זוגה של האם. אולם, למרות האמור, האב העדיף שלא לעתור בתביעתו למשמורת על הבת ש' וניסה לגשר בין האם לבין הבת. עם זאת, בסיכומיו טען האב כי לנוכח השינוי שחל בעת ניהול ההליך המשפטי, הוא מבקש שלא להיצמד לפרוצדורה ולעובדה שלא עתר לסעד זה בכתב התביעה וביקש לקבוע שהמשמורת על הבת ש' תעבור לידי לאור כך שמאותה עת היא מתגוררת בביתו ומסרבת לשוב לבית האם (ס' 35 לסיכומים).
- ג. לגבי שני הקטינים האחרים ר' וב', ביקש האב לאמץ את מסקנות התסקיר מיום 29.04.18 (טרם מעברה של ש' לבית האב) לפיו הקטינים יהיו במשמורת משותפת וכן ביקש להרחיב את הסדרי השהות של הקטינים עמו, כך שהקטינים ילונו אצל האב במוצ"ש בסופי שבוע שהם אצלו.
29. מנגד, טוענת האם כי יש לדחות את התביעה למשמורת משותפת ושינוי בזמני שהות, ואלו נימוקיה :
- א. מטרת האב בתביעה למשמורת משותפת היא להפחית את סכום המזונות בלבד ולא טובת הילדים. לו היתה לו כוונה אמיתית למשמורת משותפת היה עושה זאת בין השנים 2013-2017. עתירתו של האב למשמורת משותפת נובעת רק מהלכת בע"מ 919/15 אשר הביאה עמה למבול של צמד תביעות למשמורת משותפת ולהפחתת מזונות.
- ב. במשך 4 שנים ממועד גירושי הצדדים, לא רק שהאב לא ניסה להוסיף שעות שהייה עם ילדיו, אלא אף ניסה לצמצם למינימום ההכרחי את שהותו עם ילדיו. טרם חתימת ההסכם הצדדים נפגשו מספר פעמים עם מגשרת שהוסכמה על שניהם וברור היה לצדדים כי טובת הילדים הינה שישהו רוב שעות השבוע עם האם ובהתאם גם נקבעו הסדרי השהייה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- ג. האם מכחישה את יחס זמני השהות להם טוען האב. לטענתה לאחר מתן פסק הדין הצדדים החליפו בהסכמה את ימי לינת הילדים אצל האב, אך היחס נותר ללא שינוי 35% אצל האב ו – 65% אצל האם, קרי 5 לילות בבית האב ו – 9 לילות בבית האם.
- ד. כן לטענת האם, עוד בטרם מועד פסק הדין וגם לאחריו, האב לא היה מעורב בחיי ילדיו, לא קיים קשר עם מוסדות החינוך והאם היתה המטפלת העיקרית בקטינים, נאלצה להפסיד שעות וימי עבודה כדי לטפל בהם ונעזרה בבני משפחתה לצורך טיפול בקטינים. כך גם כאשר הקטינים נזקקו לטיפול שיניים, רופאים וכדומה ושהו באותה עת אצל האב, האם היתה מגיעה לבית האב בכדי לקחת אותם לרופא. מנגד, האב נהג לעבוד בברים ולערוך מוסיקה במסיבות בלילות וחזר הביתה בשעות הבוקר.
- ה. כן, הסדרי השהות כפי שנקבעו בפסק הדין שונו לבקשת האב שהעדיף כי הקטינים לא ילונו אצלו בימי שבת, אחת לשבועיים, שכן מדובר בערב בילויים. לפיכך, הוסכם שהאב יאסוף את הבנות בימי שישי בשעה 18:00 עד לבוקר המחר ובכל סופ"ש שני יאסוף את הקטינים ביום שישי בתום הלימודים וישיבם בשבת בשעה 15:00 לבית האם. רק כחודשיים לפני הגשת התביעה ובסמוך לה הודיע לפתע האב, כי מעתה והלאה הקטינים ישהו עמו בימי שבת עד השעה 20:00 ולא עד השעה 15:00 וכן הוא אסר על הקטינות ללכת לבית האם בימי ש"ש לפני לכתן לצופים, כפי שעשו במשך 3 שנים. בכך החל האב במרדף לצבירת שעות שהייה לקראת ההליך המשפטי.

תביעה למשמורת משותפת – המסגרת הנורמטיבית :

30. כידוע, השיקול הבלעדי המנחה את בית המשפט בהכרעה בסוגיית משמורת זמני שהות הוא עקרון טובת הילד. ביישומו של עקרון טובת הילד נדרש בית המשפט לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו ולהכריע ביחס לטובתו של הילד הספציפי אודותיו נסוב הדיון (ר' בג"ץ 5227/97 דני נ' בית הדין הרבני הגדול בירוש'ם, פ"ד נה (1) 453).
31. בהקשר זה יצוין, כי המונחים משמורת או הורה משמורן מתייחסים בעיקר ל-"החזקה פיזית", קרי מי שהקטין שוהה עימו מרבית הזמן, מבלי שיש בכך כדי לפגוע או לגרוע מהאפטרופסות של שני ההורים יחד על הקטין. בעמ"ש (ת"א) 49158-07-13 ע' ש' ב' נ' ק' ש' (פורסם במאגרים, 11.5.14), הובהר כי "אין במסירת המשמורת – ההחזקה הפיזית של הקטין לידי מי מההורים כדי לפגוע ו/או לגרוע מאפטרופסותו של ההורה שנקבעו לו "הסדרי ראייה" ומ"החובה והזכות" המוטלת גם עליו לדאוג לכל אותם עניינים הנתונים לאפטרופסותו. את זאת צריך לדעת גם ההורה שנקבע במחזיק בקטין וחובה עליו לכבד זאת".
32. כן משמורת משותפת משמעותה על פי רוב חלוקה שווה של זמני שהיית הקטין אצל כל אחד מן ההורים, אם כי לעיתים נעשה שימוש בביטוי זה גם כדי לתאר חלוקת זמנים שאינה מחצה על מחצה (בע"מ 919/15, 1709/15 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, 17.7.19), בפס' 3 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

33. בתי המשפט נוטים כיום לפסוק משמורת משותפת כאשר מתקיימים התנאים המאפשרים זאת. הפסיקה שרטטה מספר תנאים הנחוצים לשם החלת הסדר של משמורת משותפת, וביניהם: (א) מסוגלות הורית טובה דומה או שווה שני ההורים; (ב) רמה גבוהה של שיתוף פעולה בין ההורים וטיב התקשורת ביניהם; (ג) רצון הילד; (ד) מעורבות רבה של שני ההורים בחיי הילדים; (ה) קיומו של קשר טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד מהילדים; (ו) מגורי ההורים בסמיכות זה לזה; (ז) תפיסת הילדים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם (ר' למשל עמ"ש (ת"א) 55785-02-12 ק.ש. נ' ע.ש. (פורסם במאגרים, 20.9.12)).
34. יצוין, כי הרשימה שפורטה לעיל אינה רשימה סגורה. יתר על כן, לא תמיד יינתן משקל זהה לכל אחד מהמבחנים ויש ותשובה חיובית למבחן אחד תטה את הכף לאימוץ ההסדר כמו גם להיפך.
35. כן לשיקולים לעיל יש להוסיף את בחינת דפוסי התנהלות המשפחה בעבר עובר לפרידת הצדדים כאשר בהקשר זה הבחינו בתי המשפט לענייני משפחה בין ניסיון העבר הקרוב, היכול ללמד על ההתנהלות ההורית בתנאים של סכסוך; לבין ניסיון העבר הרחוק, המבהיר מי שימש כהורה המטפל העיקרי עובר לפרידה (בע"מ 919/15 לעיל, בפס' 136 לפסק דינו של כב' השופט ע. פוגלמן).
- מן הכלל אל הפרט, לענייננו:
36. אין חולק, כי בסמוך להגשת התביעות נוצרה בין הצדדים מתיחות רבה אשר הלכה והתעצמה ככל שהתקדמו ההליכים המשפטיים כאשר כל הורה מאשים את משנהו ברתימת הקטינים לטובת המאבק המשפטי ביניהם. על כן, ולנוכח עצימות הקונפליקט והטענות ההדדיות של הצדדים בגין הסתת הקטינים, הוריתי ביום 1.2.18 על הזמנת תסקיר מהמחלקה לשירותים חברתיים בעיריית ת"א אשר יגיש המלצותיו בנוגע למכלול העניינים.
37. ביום 7.5.18 הוגש תסקיר של העו"ס לסדרי דין גב' ורדה רשף (מיום 29.4.18). לצורך עריכת התסקיר שוחחה העו"ס לסדרי דין עם כל אחד מההורים בנפרד, נפגשה עם הבנות ש' ור', ביקרה אצל שני ההורים, נפגשה עם הקטין –ב', ערכה שתי פגישות במשרדה בהרכב משפחתי מלא וכן קיבלה מידע מהמוסדות המונחים.
38. על פי האמור בתסקיר, הקטינים נמצאים בקונפליקט נאמנויות חמור וממשי בין ההורים כאשר כל אחת מהבנות מצדדת באחד ההורים – ר' באם וש' באב, ואילו ב' קרוע בין שני הוריו. על כן, גם הומלץ על הפניית הצדדים והקטינים לטיפול משפחתי. בחלק של סיכום והמלצות התסקיר נכתב כדלקמן:
- "לפנינו שלושה ילדים שנקלעו שלא בטובתם לקונפליקט הקשר שבין ההורים, קונפליקט שלהערכתנו יש לו השלכה רגשית ישירה על כל אחד מהם ובכלל על היחסים במשפחה. מדובר בהורים שאוהבים את ילדיהם, מטפחים אותם מכל הבחינות, משקיעים וגאים בהם – כל אחד על פי דרכו ויכולותיו. דומה כי הסכסוך ביניהם דחק הצידה את יכולתם להפריד בינם לבין הילדים – כלומר בין הילדים לבין הסכסוך.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 לשמחתנו, ההורים השכילו לאחרונה, כפי שתואר בגוף התסקיר להתעשת ולהתמקד בטובת
2 הילדים ונקווה שכך ימשיכו.
- 3 צוין לעיל, כי אין לדעת מה רצונם האוטנטי של הילדים בנוגע לשינוי חלוקת זמני השהות – עד
4 כמה הוא מתערבב עם הרצון לרצות הורה זה או אחר. ממילא, טובת הילדים אינה נקבע על פי
5 לילה נוסף או פחות אצל הורה מסוים. כידוע עד לפני חצי שנה התקיימו הסדרי הקשר כסדרם
6 באווירה טובה ומשביעת רצון לכל הצדדים, לכן, אנו סבורים כי באופן עקרוני אין לשנות את
7 הסדרי הקשר והללו יתקיימו במתכונת הנוכחית זולת שינויים קטנים. דהיינו, לגבי אמצע
8 השבוע: ההסדרים ימשיכו כפי שהם מתקיימים היו, שהיית הילדים אצל האב בימים ב' ו ג'
9 כולל לינה. בסוף השבוע שבו מבליים הילדים עם אמם, האב יבדוק אפשרות של שינוי מיום ג'
10 ליום ה'. יש לציין כי הדברים הינם בהתאם להסכמות שהושגו בין ההורים.
- 11 בנוגע ללינה אצל האב במוצ"ש:
- 12 באם ההורים לא יגיעו להסכמה בהמשך נדון בסוגיה זו לאחר שישתיימו ההליכים בעניין
13 המזונות, כשהאווירה בין ההורים, יש לקוות, תהיה נוחה יותר. מהכרותינו עם ההורים, סביר
14 להניח כי יאפשרו לכל אחד מהילדים, לבלות לעיתים אצל ההורה השני כאשר יביע רצון לכך.
- 15 בנושא המשמורת:
- 16 אנו ממליצים על משמורת משותפת, כפי שצינו, מדובר בהורים טובים ומיטיבים שכל אחד מהם
17 ממלא את חלקו שלו בהורות לילדיהם המשותפים.
- 18 על מנת לשמר ו"לתחזק" את השינויים החיוביים שחלו במשפחה אנו מתעתדים להמשיך
19 ולקיים עמם פגישות משפחתיות".
- 20 39. בהתאם להמלצת העו"ס לסדרי דין, פנו הצדדים לטיפול משפחתי במכון "ברקאי" ונערכו מספר מפגשים
21 של שני ההורים עם הפסיכולוגית במכון.
- 22 40. ביום 19.8.18 הגישה האם בקשה להורות על מתן טיפול לקטינה ש' וזאת בטענות שהאב מסית את
23 הקטינים נגד האם ובפרט ממדר את הקטינה ש' מהאם ומשתמש ככלי במאבקו נגד האם, שכן החל מיום
24 26.7.18, עת הגיעה הקטינה לביתו של האב היא מסרבת לשוב לבית האם ומחרימה את אמה ומשפחתה.
- 25 41. בהחלטתי מיום 2.9.18 הפנית את הצדדים ליחידת הסיוע על מנת שתגיש בהקדם המלצות מתאימות.
- 26 42. ביום 12.9.18 הוגש עדכון מיחידת הסיוע לפיו שני הצדדים מסכימים להמשיך בטיפול שהחלו בו במכון
27 "ברקאי" וכן מסכימים לכך כי גם הקטינה ש' תופנה לטיפול במכון זה.
- 28 43. בהמשך לכך, הוריתי בהחלטתי מיום 28.9.18 על המשך טיפול במכון ברקאי גם עבור הקטינה ש', בפרט
29 לאור הנתק מהאם וכן ביקשתי לקבל עדכון בדבר שיתוף הפעולה של שני ההורים בהליך הטיפול.
- 30 44. בעניינינו, לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים שבפני, שמעתי את הצדדים, עיינתי בתסקיר ובהמלצותיו
31 ובחנתי את עמדות הצדדים לתסקיר – מצאתי לנכון לאמץ את המלצות התסקיר במלואן בנוגע לקטינים
32 ר' וב'. יצוין, כי בנוגע לבת ש' לנוכח מעברה לבית האב בעיצומם של ההליכים המשפטיים, אדרש באופן
33 פרטני לעניינה בהמשך פסק הדין. אפרט להלן טעמי לכך.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

45. ראשית, להווי ידוע, כי לאור חשיבותן הגדולה של חוות דעתם של מומחים לצורך בחינת טובתו של הקטין, נוטים בתי המשפט לאמץ את הממצאים שאותם קבעו המומחים בחוות דעתם ואת מסקנותיהם של המומחים הנגזרות ממצאים אלו. אולם, יתכנו מקרים בהם אין מנוס מהכרעה המנוגדת לאמור בחוות הדעת, כאשר קיימות ראיות בעלות משקל מהותי המצדיקות זאת, כדברי כב' השופט ארבל בבע"מ 27/06 **פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו). במקרה דנן, לא הובאו כל ראיות בעלות משקל מהותי המצדיקות סטייה מהמלצות התסקיר וממילא אף אחד מהצדדים לא עתר לזימון פקידת הסעד להיחקר תסקירה, כך שהאמור בתסקיר והמלצותיו לא נסתרו.
46. שנית, אכן התרשמתי כי המשפחה שבפניי התפצלה לשתי מחנות, מצד אחד האב והבת ש' שעזבה את בית האם (ולכך נתייחס בפרק נפרד) כאשר היחסים בינה לבין האם מתוחים מאוד ומצד שני האם והילדים ר' וב'. ברי, כי מצב זה אינו בריא לאף אחד מבני המשפחה והוא עלול לגרור לנתק בין האחים. הדבר חמור עוד יותר כאשר מדובר בתאומות ונראה כי המשבר בין ההורים עלול ליצור גם נתק ביחסים ביניהן. בנסיבות אלו, לנוכח הנסיבות החריגות שנוצרו בענייננו, בשים לב לקונפליקט הנאמנויות החמור שבו מצויים הקטינים (ובעיקר התאומות) בשל ההליכים המשפטיים בין הצדדים כאשר הקטין ב' "קרוע" בין שני הוריו ומשדר אותות מצוקה אשר נובעות מהרצון שלו לרצות כל אחד מההורים – אני רואה לנכון לקבוע משמורת משותפת של ההורים על הקטינים ר' וב' (וכפי שיפורט בהמשך גם בנוגע לבת ש').
47. אציין כי בעצם הגדרת המשמורת המשותפת על הקטינים ר' וב', יש כדי לבטא אמירה ברורה לפיה אין מקום להיאבק על סוגיית המשמורת אלא יש לנתב את כל המשאבים ההוריים לטובתם של הקטינים בלבד. כן יש בכך כדי להציב חזית אחידה (וככל שההורים אינם מסוגלים לעשות כן, אזי בית המשפט יעשה כן בשם ההורים) לפיה המאבק הנסוב בעניינם של הקטינים פוגע בהכרח בטובתם, מייצר קונפליקט נאמנות חמור בין הקטינים להורים ובין האחים עצמם, מנציח את הסכסוך בין ההורים ומייצר חזית מריבה מיותרת שאין לה כל השפעה על ההיבט הכלכלי.
48. שלישית, כן ראוי לציין כי משמורת משותפת משמעה "שיתוף" בהתנהלות ההורית ולא בהכרח "שוויון" באחריות ההורית. על כן, הגם שהאם הינה פעילה ומעורבת יותר במסגרות החינוכיות של הקטינים (כמפורט בתסקיר) אין בכך כדי לפגוע בשינוי הגדרת המשמורת כמשמורת משותפת על הקטינים ר' וב' שכן לאור זמני שהות הנרחבים שלהם עם האב והרצון לשמר מצב זה ולנוכח היות ההורים הורים מעורבים בחיי הקטינים יש לשנות את הגדרת המשמורת ביחס לקטינים ל"משמורת משותפת".
49. אשר לחלוקת זמני השהות של האב עם הקטינים ר' וב' – אף בהיבט זה מצאתי לקבל את המלצות התסקיר במלואן ולהותיר את זמני השהות של הקטינים כפי שהם מתקיימים כיום, למעט שינויים קטנים, עליהם הסכימו ההורים, והחלפת הימים בהם הקטינים שוהים אצל האב מיום ג' ליום ה', בהתאם להסכמות בין ההורים, כאמור בתסקיר: "אנו סבורים כי באופן עקרוני אין לשנות את הסדרי הקשר והללו יתקיימו במתכונת הנוכחית זולת שינויים קטנים. דהיינו, לגבי אמצע השבוע: ההסדרים ימשיכו כפי שהם מתקיימים היום, שהיית הילדים אצל האב בימים ב' ו ג' כולל לינה. בסוף השבוע שבו מבליים הילדים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 44458-11-17

תלה"מ 44440-11-17

תלה"מ 69544-01-18

עותק לפרסום

- 1 עם אמם, האב יבדוק אפשרות של שינוי מיום ג' ליום ה'. יש לציין כי הדברים הינם בהתאם להסכמות
2 שהושגו בין ההורים".
- 3 50. כן, אציין כי לא ראיתי בהסדרי השהות כפי שהם מתקיימים כיום שינוי נסיבות מהותי לעומת מה שהוסכם
4 בהסכם הגירושין. הקטינים לנים אצל האב 5 לילות (מתוך פרק זמן של שבועיים) ואילו אצל האם 9 לילות
5 וכך גם נעשה היום, כך שאין לקבל את טענת האב בגין שינוי נסיבות לאור הרחבה בזמני השהות. יתר על
6 כן, גם אם הצדדים יסכימו ביניהם על לינה נוספת של הקטינים אצל האב במוצ"ש, אין לראות בכך שינוי
7 נסיבות מהותי המצדיק הפחתת מזונות שכן בהסכם הגירושין הקטינים היו אמורים לשהות אצל האב
8 אחת לשבועיים עד למוצאי שבת ואחת לשבועיים כולל לינה, כך שתוספת לינה בחודש, אשר ממילא לא
9 התקיימה באופן קבוע עד כה אינה מהווה שינוי נסיבות מהותי בנסיבות דנן.
- 10 51. כן, אני סבורה כי לאחר שהמחלוקת בין הצדדים בנוגע לתשלום המזונות תוכרע במסגרת פסק דין זה,
11 ייתכן ותהיה מוטיבציה רבה יותר לצדדים לגלות מעט גמישות בהסדרי השהות עם הילדים, מבלי שיהיה
12 לכך השפעה על תשלומי המזונות ללא צורך במעורבות בית המשפט ומתוך ראיית טובת הקטינים גרידא.
- 13 התביעה להפחתת מזונות (תלה"מ 44458-11-17):
- 14 52. כאמור, בד בבד עם הגשת התביעה למשמורת משותפת, הגיש האב תביעה להפחתת דמי המזונות או
15 "לאפס" אותם (כלשונו) עקב שינוי נסיבות מהותי בחלוקת זמני השהות עם הקטינים, ירידה דרסטית
16 בהכנסותיו עד כדי קריסה טוטאלית (כך לטענתו) וכן עקב הלכת בע"מ 919/15.
- 17 53. מאחר וקבעתי כי אין שינוי מהותי בהסדרי השהות של הקטינים ר' וב' (ובאשר לבת ש', תינתן התייחסות
18 נפרדת להלן), יש לבחון האם חל שינוי נסיבות מהותי בהכנסות האב וכן עקב הלכת בע"מ 919/15.
- 19 54. לטענת האב, יש להורות על הפחתת המזונות עד כדי ביטולם כליל בשל שינוי נסיבות מהותי בהכנסותיו
20 מהטעמים שלהלן:
- 21 א. מאז אישורו של הסכם הגירושין חלה התדרדרות חמורה בהיקף הכנסותיו אשר הגיעה לידי קריסה
22 כלכלית בגינה נקלע האב לחובות בסכומי עתק של למעלה מ 500,000 ש"ח.
- 23 ב. במועד חתימת הסכם הגירושין עבד האב כעצמאי בחברת "ו' א'" המספקת --- למסעדות ובארים והוא
24 החזיק ב- 13.3% ממניות החברה. כן התובע היה בעלים של שני בארים/ מסעדות שהכניסו רווחים
25 נאים. בנוסף, האב עבד כיחצ"ן מסיבות ואירועים מיוחדים. כל הכנסותיו אז עמדו ע"ס של כ - 22,000
26 ₪ בחודש עם צפי לעלייה ברווחים. בהסתמך על מצב זה, חתם האב על הסכם הכולל עלייה הדרגתית
27 בסכום המזונות עד לסך של 10,000 ₪ עבור שלושת הקטינים. בנוסף לקח על עצמו את החובות
28 המשותפים ונתן לתובעת את הדירה המשותפת בשווי מוערך של כ - 4,000,000 ₪.
- 29 ג. בסמוך לגירושי הצדדים חלה קריסה טוטאלית אצל האב והוא נאלץ למכור את שני הבארים/מסעדות
30 שהיו ברשותו. מסעדה אחת נמכרה בסך של 7,000 ₪ ומסעדה שנייה נמכרה בסך של 90,000 ₪ בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 כיום הנתבע עובד כעצמאי בחברת "ו' א'" ולעיתים מבצע עבודות פרטיות נוספות, כך שכיום הכנסותיו
- 2 של התובע עומדות ע"ס של כ – 5,000 ₪ בלבד.
- 3 ד. מצבו הכלכלי של התובע גרר אחריו נטילת הלוואות והתחייבויות בכדי לנסות לשקם את מצבו ואת
- 4 עסקיו וכתוצאה מכך היקף חובותיו עומדים ע"ס של כ – 500,000 ₪. ההחזרים החודשיים על
- 5 ההלוואות עומדים ע"ס של 10,000 ₪ בחודש, כלומר האב נמצא בגירעון חודשי של 5,000 ₪ לחודש,
- 6 עוד בטרם תשלום המזונות.
- 7 ה. האם אשר היתה מודעת למצבו הכלכלי הקשה של התובע הסכימה להפחית את סכום המזונות לסך
- 8 של 6,000 ₪ בחודש, אולם חזרה בה מהסכמתה עם פתיחת ההליכים המשפטיים. כיום, לאור מצבו
- 9 הכלכלי, האב אינו יכול לעמוד גם בתשלום מזונות של 6,000 ₪ לחודש.
- 10 ו. האם עובדת כמזכירה במשרד עו"ד והכנסתה עומדת ע"ס של 7,000 ₪ בחודש. בנוסף האם עובדת
- 11 כקונדיטורית פרטית "בשחור". כן האם עובדת גם כמטפלת הומאופטית עצמאית, ככל הנראה גם
- 12 "בשחור".
- 13 ז. יצוין כי בתצהירו טען האב כי הרכוש היחיד שבבעלותו הינו רכב פרטי הרשום על שמו ושייך במחציתו
- 14 לבת זוגו היום גב' ש' ב' (להלן: "בת זוגו של האב"), בגינו נטל הלוואות והוא משועבד לבנק וכן אחזקה
- 15 של 13.5% בחברת "ו' א'". לטענת האב, לחברה זו אין כל שווי ואין נכסים מעבר לאחזקות בסך של
- 16 50% ממניות "ו' א'". ד'. ד'. ד'. אשר שוויה אינו ידוע ולא נעשתה הערכת שווי לחברה. כן טען האב כי
- 17 בעת רכישת חברת "ו' א'". ד'. ד'. השקיע סך של 200,000 ₪ בלבד. לתמיכה בטענותיו צירף האב לכתב
- 18 תביעתו את המסמכים הבאים:
- 19 - דו"ח רווח והפסד לשנת 2015 לפיו הרווח הנקי לשנת 2015 הוא 50,533 ₪; דו"ח רווח והפסד
- 20 לשנת 2016 לפיו הרווח הנקי לפני מס עומד ע"ס 66,270 ₪; דו"ח רווח והפסד לא מבוקר ולא
- 21 חתום לתקופה 1-10/17 לפיו הרווח לתקופה עומד ע"ס 61,919 ₪.
- 22
- 23 - תדפיסי בנק הנוגעים להלוואות כדלקמן: נספח ה' לכתב התביעה – פירוט של הלוואה כאשר
- 24 בראש הדף נכתבו שמותיהם של האב ובת זוגו כאשר יתרת ההלוואה הנוכחית הינה סך של 13,927
- 25 ₪.
- 26
- 27 - לוח חיובים של בנק בגין הלוואה מיום 25.9.13 ע"ס 70,000 ₪ כאשר יתרת ההלוואה עומדת
- 28 ע"ס 16,333 ₪ והתשלום החודשי עומד על כ 1,300 ₪.
- 29
- 30 - פרוט יתרת הלוואה ע"ס בת זוגו ע"ס 81,608 ₪. יצוין, כי שמו של התובע אינו מופיע במסמכי
- 31 ההלוואה.
- 32
- 33 - הסכם הלוואה (באנגלית) בין חברת *** לבין בת זוגו.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 - תדפיס חשבון בנק הרשום ע"ש אמו גב' א' ב' ו/או ד' באמצעותו ביקש להראות העברת כספים
- 2 מאמו אליו.
- 3
- 4 - כמו כן בשלב מאוחר במסגרת בקשת הנתבעת לגילוי המסמכים המציא התובע את המסמכים
- 5 הבאים : הסכם מכירת מניות לפיו מכר בחודש יוני 2016 את מניותיו בחברת "א" בסכום כולל
- 6 של 7,000 ₪, כאשר המכירה נעשתה באמצעות חברת "ב' צ' בע"מ" שבבעלותו. כן צירף הסכם
- 7 בכל הנוגע למכירת חלקו בבר בסך של 90,000 ₪.
- 8 ח. לסיכום טוען האב כי לנוכח שינוי הנסיבות הן בחלוקת זמני השהות והן ההפחתה הניכרת בהכנסות
- 9 האב והן לנוכח הלכת בע"מ 919/15 המשיטה חובה משותפת על שני ההורים במזונות הילדים מעל גיל
- 10 6 שנים, אין כל הצדקה שהאב יישא בתשלומי המזונות בעת שהותם של הקטינים אצל האם.
- 11
- 12 55. מנגד, טענה האם כי האב אינו חושף את מצבו הכלכלי האמיתי ומנסה להטעות את בית המשפט כמפורט
- 13 להלן :
- 14 א. האב הותיר בעמימות את העובדה כי הוא מחזיק בשרשור (באמצעות חברה בבעלותו) חברה ששוויה
- 15 מוערך במיליוני שקלים. חשיפת מצבו הכלכלי האמיתי היתה מגלה כי הוא בעל ממון רב.
- 16 ב. האב השמיט במכוון את מסמכי מכירת המסעדות והבארים שהיו בבעלותו וטען בעלמא כי התמורה
- 17 שהתקבלה בגין מכירת אחת המסעדות עמדה ע"ס של 7,000 ₪ בלבד, כמו גם השמטת הכנסות אלה
- 18 מדו"חות רווח והפסד שצורפו לכתב התביעה.
- 19 ג. מכירת חלקו של התובע במסעדה הינה חלק מהתנהלות עסקית המאפיינת אותו לאורך כל השנים לפיה
- 20 נהג התובע להיכנס כשותף במסעדה, להעלות את רווחיות המסעדה ואז למכור את חלקו בסכום גבוה
- 21 מסכום הקנייה ולהתקדם הלאה לשותפות הבאה. משכך, מכירת הבארים המתוארת על ידו אינה
- 22 מעידה על קריסה כלכלית, אלא מהווה חלק מהתנהלות העסקית ועל כן ניסיונו להציגה ככזו מעיד
- 23 על חוסר אמינותו של התובע.
- 24 ד. בניגוד לפירוט המדוקדק שבו תיאר התובע את חובותיו, אזי בנוגע לנכסיו בחר התובע לפרט בצורה
- 25 חלקית, מגמתית, חסרה ובלתי מדויקת וכל זאת על מנת להסתיר כי הוא יכול לעמוד בדמי המזונות
- 26 להם התחייב במסגרת הסכם הגירושין.
- 27 ה. טענת התובע כי נטל הלוואה בסך של כ- 300,000 ₪ מבנק ... מלמדת כי הינו בעל בטחונות ויכולות
- 28 כלכליות מוכחות שאם לא כן לא היה יכול לקבל הלוואה בסדר גודל כזה.
- 29 ו. בניגוד לטענת התובע לפיה ויתר "בנדיבותו הרבה" לנתבעת על דירת המגורים ב ---, התובע "שכח"
- 30 לציין כי מדובר בדירת ילדותה של הנתבעת אשר היתה בבעלות אמה ובן זוגה. הדירה נרכשה במהלך
- 31 הנישואין מאם הנתבעת במחיר מופחת של 40% ועם משכנתא בסך של כ- 280,000 ₪ ולבסוף אבי
- 32 הנתבעת נשא לבדו במחצית הלוואת המשכנתא בכדי לעזור כלכלית לצדדים. מהטעם הזה, היה ברור

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 לצדדים, עת החליטו להתגרש, כי הדירה תועבר ע"ש הנתבעת ואילו התובע יקבל לבעלותו את עסקיו.
- 2 שווי הדירה במועד הגירושין עמד ע"ס של כשני מיליון ₪ ולא ארבעה מיליון ₪ כפי שטוען התובע.
- 3 ז. כן, התובע "שכח" לציין בתביעתו כי שנתיים קודם למועד הגירושין, הצדדים הגדילו את המשכנתא
- 4 על דירת מגוריהם בסך של 500,000 ₪ אשר לו לצורך כיסוי חובות שיצר התובע בעסקיו. טענת התובע
- 5 כי הוסכם שהאב יישא במלוא החובות המשותפים אינה נכונה וזאת מאחר ודירת הצדדים עברה ע"ש
- 6 הנתבעת והנתבעת התחייבה לשאת בהלוואת המשכנתא במלואה שיתרתה במועד הגירושין עמדה ע"ס
- 7 של כ – 660,000 ₪.
- 8 ח. כן "שכח" התובע לציין כי במועד הגירושין, כללו עסקיו את החברה הגדולה ביותר בארץ באותה עת
- 9 לעריכה מוסיקלית "יו א' בע"מ" המחזיקה ב 50% מניות של חברת "יו.ס.ד.י. א". כן החזיק בשני
- 10 בארים ב ---. מאחר שמדובר בעסקי לילה המבוססים על הכנסות נכבדות של "כסף שחור" העדיף
- 11 התובע להימנע מחשיפת עסקיו לצורך הערכת שווי ולפיכך הוסכם בין הצדדים כי דירת הצדדים תעבור
- 12 במלואה ע"ש הנתבעת והיא גם תישא ביתרת הלוואת המשכנתא ואילו התובע יישאר הבעלים של
- 13 עסקיו ולנתבעת לא יהיה חלק בהם.
- 14 ט. האם טוענת כי האב סיפר לה כי חברת "יו.ס.ד.י. א" בה הוא שותף מצליחה מאוד ורוכשת עוד חברות
- 15 ועוד פרויקטים. כן סיפר כי חלקו בחברה עומד על סך 150,000 ש"ח לאחוז דהיינו 13.5% שווים כשני
- 16 מיליון ₪. התובע הסביר לנתבעת כי לא כדאי לו לממש את חלקו בחברה אלא להמתין שהשווי יגדל
- 17 ויכפיל עצמו וישמש אותו לפנסיה. לטענת התובעת, על פי הדו"חות הכספיים של חברת "יו.ס.ד.י. א",
- 18 המדובר בחברה רווחית המגלגלת מחזורי מכירות בסדר גודל של כמיליון ₪ בשנה. כך למשל בשנת
- 19 2017 עמד מחזור המכירות של החברה ע"ס 26 מיליון ₪ בשנה וגם לאחר הוצאות מדובר בחברה
- 20 רווחית מאוד.
- 21 י. טרם הגשת התביעות התובע סיפר לנתבעת כי הוא עובד לעיתים כתקליטן ומשתכר ב"שחור". עוד
- 22 במהלך הנישואין נהג התובע להשתכר ב"שחור" וסביר להניח כי כך הוא נוהג גם כיום.
- 23 יא. עדות נוספת לגרסתו הלא אמינה של התובע היא כי בבקשתו בטענת פרעתי שהוגשה ללשכת ההוצל"פ
- 24 טען התובע כי בשנת 2015 הרוויח 5,000 ₪ לחודש ולבקשתו הוחלט כי דמי המזונות החודשיים יעמדו
- 25 ע"ס 6,000 ₪ לחודש. כיצד ניתן להאמין שאדם הטוען שהוא משתכר 5,000 ₪ לחודש מתחייב למזונות
- 26 הגבוהים מסך כל הכנסתו?.
- 27 יב. התובע מתגורר בשכונת יוקרה ב ---, נוסע ברכב ניסן בשווי של כ – 180,000 ₪, חי חיי עושר וראווה,
- 28 נוהג לאכול במסעדות יוקרה, לבלות מידי ערב, לצאת עם משפחתו לחופשות יקרות בארץ.
- 29 יג. באשר להכנסותיה טענה הנתבעת כי היא עובדת כמזכירה במשרד עו"ד ומשתכרת סך של כ – 7,000 ₪
- 30 נטו. היא אינה עובדת כהומאופטית כנטען ע"י התובע. אומנם מדי פעם היא מוכרת עוגות לחברותיה
- 31 לעבודה וכך מוסיפה כ – 300 ₪ נטו במוצא חודש להכנסתה, כאשר מדובר בהכנסה מדווחת. במהלך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

המשפט טענה התובעת כי היא פוטרה מעבודתה בחודש מרץ 2018 וכיום יש לה עסק לאפיית עוגות בלבד.

תביעה לשינוי מזונות – המסגרת הנורמטיבית:

56. עפ"י הפסיקה מזונות הקטינים שנקבעו בפסק דין, ניתנים לשינוי. היות ופסק דין למזונות, מטבעו צופה פני עתיד, נקבע בפסיקה כי רק שינוי מהותי בנסיבות מצדיק התערבות חוזרת של בית המשפט. פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי מדובר בתנאי מפורש ודווקני. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט שמגר בע"א 363/81 פייגה נ' פייגה פ"ד לו (3), 182 בעמ' 187, 188:

"אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות".

57. השינוי יעשה בכפוף לשלושה תנאים מצטברים אשר נקבעו על-ידי כב' הנשיא שמגר בע"א 442/83 קס נ' קס פד"י לח (1) 767 ואלו הם: לא יהיה צורך להשאיר את ההסכם על כנו עקב שינוי הנסיבות ו/או עקב השינוי; הצדדים השאירו פתח לשינוי במפורש או במשתמע; על מבקש השינוי לפעול בתום לב ובניקיון כפיים. הנטל להוכיח כי התקיים התנאי של שינוי נסיבות מהותי מוטל על התובע את שינוי פסק הדין.

58. הנסיבות ששררו בעת מתן פסק הדין ששינויו מתבקש משמשות כנקודת מוצא מחייבת. כאשר המדובר בדמי מזונות, אשר נקבעו בהסכם, על התובע להוכיח את המצב ששרר עובר לאישור ההסכם לעומת המצב ששרר ביום הגשת התביעה להפחתה. בתמ"ש (ת"א) 46256/99 אלמוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ביום 24.12.03) נפסק ע"י כב' השופט שוחט כדלקמן:

"ההלכה הפסוקה מלמדת אותנו, כי הנסיבות ששררו לעת מתן פסק הדין ששינויו מתבקש, אמורות לשמש כנקודת מוצא מחייבת. על התובע את שינויו של פסק הדין להוכיח שינוי מהותי בנסיבות אלה עד כדי הצדקה לשינוי הסכום שנקבע על פיו. פסק דין למזונות, צופה מטבעו פני עתיד כך שרק שינוי משמעותי בנסיבות יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות...".

59. התנאי המהותי שנקבע בפסיקה – שינוי נסיבות מהותי – נדרש ביתר שאת מקום בו סכום המזונות ששינויו מתבקש, נקבע בהסכם בין ההורים וכקביעת בית המשפט העליון בע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין, דינים עליון לד 643:

"...כאשר מדובר על סכום מזונות שנקבע בהסכם בין ההורים, אין לשנות את המזונות כפי שנקבעו על נקלה אלא אך ורק במקרים בולטים. הסכם גירושין הוא בדרך כלל בגדר הסדר כולל של נקודות רבות שבמחלוקת ויש לבחון אותו כשלמות אחת; יש לנסות ולהקנות לו יציבות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

ואמינות כדי לטפח הסדרים מוסכמים בין בני זוג שנפלה ביניהם מחלוקת שאינה ניתנת ליישוב, אחרת לא יהיה ערך להסכם גירושין וכל הסכם יהיה רק שלב ביניים עד לפניה חוזרת לבית המשפט".

60. דהיינו, סכום מזונות שנקבע בהסכמה אין לשנותו על נקלה אלא רק "במקרים בולטים". בתמ"ש (ת"א) 57910/02 ד.נ' א-נ.ד. (פורסם במאגרים, ניתן ביום 18.5.06) התייחסה כב' השופטת (בדימ') קופלמן פרדו לאותם "מקרים בולטים" הנדרשים ביתר שאת בתביעה להפחתת מזונות שגובשה בהסכם גירושין בין הצדדים, כדלקמן:

"בפסק הדין שנתתי בתמ"ש 51883/01 א.א.נ' א.י. קטין ואח' ציינתי כי הפרשנות הראויה לקביעה הנ"ל היא - מזונות הנקבעים בהסכמי גירושין ניתנים לשינוי רק בקרות אירוע בלתי צפוי, שלא ניתן היה לצפותו בעת ניהול המו"מ, ובעת גיבוש ההסכמות והוויתורים ההדדיים. בית המשפט יתערב בסכום המזונות רק כשנוצר מצב בלתי נסבל באופן בולט לאחד הצדדים המתקשרים, בשל נסיבות שלא ניתן היה לצפותן, כאמור, בעת חתימת ההסכם. כל אחד מהצדדים המתקשרים רשאי לסמוך בתכנון את עתידו, על ההסכמות שגובשו, ואין חולק, כי הסכם גירושין כולל ואוצר בחובו הסכמות שלובות זו בזו. לפיכך, לטעמי, התערבות ושינוי של חלק מסוים מכלל ההסכמות אפשרי רק במקרה המפורט לעיל".

61. בתביעה להפחתה, כאמור, נבחנת רק שאלת השינוי בנסיבות ואין בודקים את היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה. בתמ"ש (ת"א) 52946/97 ג.א.נ' ג.ב.א. (פורסם במאגרים, ניתן ביום 30.3.09) נקבע ע"י כב' השופטת ש. גליק:

"בתביעה לשינוי שיעור המזונות עקב שינוי נסיבות, אין בודקים את היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה, אלא רק את השינוי בנסיבות, כלומר: כל המבקש להוכיח שינוי מהותי בנסיבות מחוייב בהוכחתו של המצב ששרר בעבר והוכחתו של השינוי בזמן שחלף מאז".

62. בעניין זה ראוי לציין את דבריה של כב' השופטת טובה סיון ז"ל, סגנית נשיאה בתמ"ש (ת"א-יפו) 48694/00 ה.א.נ' ה.ו.ר. (פורסם במאגרים, ניתן ביום 28.1.09):

"יתרה מכך, אפילו יגיע ביהמ"ש למסקנה, כי אם היה נדרש בעת הזו לקבוע את מזונות הקטינים, על פי הראיות שהובאו לפניו עתה, היה פוסק סכום שונה, גם אז, ולמרות האמור, לא יחול שינוי בדמי המזונות אשר נקבעו בהליך הקודם (הן בהכרעה והן במסגרת הסכם) אלא אם כן הוכח שינוי נסיבות מהותי על ידי התובע כאמור, בין המועדים כמפורט לעיל".

63. עוד נקבע בפסיקה כי כאשר המדובר בדמי מזונות שנקבעו בהסכם "השינוי המדובר נדרש להיות מהותי ומתמשך ולא אך זמני". כבוד השופט פ' שטרק קבע בתמ"ש (ר"ג) 41272/06 ש.א.ש' נ' א.א.ש. (פורסם במאגרים):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 "תביעת מזונות קטינים בהסכמת הצדדים נעשית בידיעה מלאה באשר לנסיבות הכלכליות
- 2 שלהם. כמו כן, ברור שיש עליות ומורדות כלכליות אשר בפני עצמן לא די בהן כדי להפחית
- 3 במזונות הקטינים, אלא אם כן מדובר במצב שהופך להיות הכלל עבור האב לעומת החריג".
- 4
- 5 64. על כן, על מנת ששינוי הנסיבות ייחשב ככזה המצדיק התערבות בגובה המזונות שנקבעו בפס"ד ו/או
- 6 בהסכמה על שינוי הנסיבות להיות: מהותי ויסודי; בלתי צפוי; מתמשך ולא זמני.
- 7 **השפעת הלכת בע"מ 919/15 על תביעות להפחתת מזונות:**
- 8 65. ביום 19.7.17 ניתנה הלכה חדשה מפי בית המשפט העליון בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים)
- 9 אשר שינתה את פסיקת מזונות קטינים מעל גיל 6 שנים שהייתה נהוגה עד כה במסגרתה נקבע כי "בגילאי
- 10 15-6 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי
- 11 יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת
- 12 המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה".
- 13 66. בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון, החלו בתי המשפט לענייני משפחה ובעקבותיהם בתי המשפט
- 14 המחוזיים לדון בסוגיית מזונותיהם של ילדים תוך יישום הכללים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15 בנסיבות
- 15 כל מקרה ומקרה.
- 16 67. בתי המשפט בחנו האם תחולתה של הלכת בע"מ 919/15 היא רטרואקטיבית ביחס לפסקי דין חלוטים
- 17 למזונות שניתנו קודם לאותה הלכה ורוב רובם סברו כי אין תחולה רטרואקטיבית (ר', למשל, תלה"מ
- 18 (ת"א) 17-09-38034 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ניתן ביום 11.3.18) מפי כב' הש' סנונית-פורר;
- 19 תמ"ש (פ"ת) 13-06-61453 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ניתן ביום 19.12.17) מפי הש' גולן-תבורי;
- 20 תלה"מ (קריות) 17-10-18283 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים); תלה"מ (נצ') 18-05-10726 א.ק. נ' ע.ק.
- 21 (פורסם במאגרים) ועוד, אל מול דעתו החולקת של כב' הש' אליאס בתמ"ש (פ"ת) 16-03-4542 א. נ' ב.
- 22 (פורסם במאגרים, ביום 1.7.18)). גישה זו נבעה מתוך הרצון לשמר את חופש החוזים וההנחה כי בעת
- 23 הסכמתם ידעו הצדדים כי אפשר שהדין ישתנה הן בשל כך שהסכם הגירושין הוא הסכם מורכב הכולל
- 24 הסכמות תלויות שבמרחק הזמן לא ניתן לבודד ביניהם ובסיבה שהביאה לגיבושן והן בשל החשיבות
- 25 בשמירה על היציבות המשפטית.
- 26 68. ביום 17.9.18 ניתן פסק דינו של כב' השופט ויצמן בעמ"ש (מרכז) 17-10-62263 ע.ל. נ' ס.ק. (פורסם
- 27 במאגרים, ביום 17.9.18), בו נקבע כי משמדובר בתביעה להפחתת מזונות שהוסכמו במסגרת הסכם גירושין
- 28 כולל, אין לראות בהלכה החדשה שינוי נסיבות כשלעצמה, אלא יש לצעוד בדרך ביניים על פיה:
- 29 "לצורך שינויי המזונות המוסכמים יהא צורך להוכיח ראשית דבר שינוי נסיבות עובדתי, אך ורק
- 30 אם יוכח שינוי שכזה שומה יהא על בית המשפט להעריך ולשקול את מצב הדברים לאור המצב
- 31 המשפטי הקיים כיום, היינו לרבות השפעתה של הלכת 919/15 על שיעור המזונות אותו ראוי
- 32 לקבוע. זאת ועוד – כאמור לעיל, אנו סבורים, כי נוכח השינוי העצום שהביאה בכנפיה הלכת
- 33 919/15 יהא ראוי כי בית המשפט יבחן את סוגיית שינוי הנסיבות העובדתי בעין מקילה יותר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 44458-11-17

תלה"מ 44440-11-17

תלה"מ 69544-01-18

עותק לפרסום

1. ופחות קפדנית מזו שנהוג היה עד כה ע"פ פסיקת בתי המשפט בעניין פיגה ובעניין גלעדי הנ"ל. בדרך המוצעת נמנע מפתיחת השער לכלל המתדיינים אשר הגיעו להסכמות כוללות ולהסכם גירושין מספק מבחינתם ונייחד את הדיון באלו אשר מצבם אכן השתנה לרעה באופן ממשי ושינוי ההלכה, לצד שינוי הנסיבות העובדתיות בעניינם, יכול להיות רלבנטי עבורם. בקביעת איזון זה הבאנו בחשבון, כי הסכם גירושין הינו חוזה מסוג מיוחד, רגיש שברגישים, הן מכיוון שנכרת בנסיבות מיוחדות של פרידת הצדדים זה מזו, והן נוכח היותו חוזה ארוך שנים אשר אמור לכסות מצב דברים דינמי ומשתנה, הכולל פרמטרים רבים של אי וודאות לעניין צורכי הילדים, משאבי ההורים ושינויי נסיבות שונים כאלה ואחרים. דואליות זו של הסכם מחייב מחד לצד תוכנו הדינמי מאידך, מחייבת לטעמנו יישום מאוזן גם בשאלה שעל הפרק בעניין תחולת הלכת 919/15.

69. אמנם פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי קובע כי שינוי הנסיבות הנדרש יבחן באופן מקל ופחות קפדני מזה שהיה נהוג קודם, אך יחד עם זאת מדגיש באופן ברור כי הסף הנדרש אינו שינוי נסיבות עובדתיות מינורי וחסר השפעה וכי תנאי שינוי הנסיבות העובדתיות בעינו עומד:

"יודגש, כי אף לאור קביעה זו, לא כל שינוי נסיבות עובדתיות יגרור מיד קבלת התביעה להפחתת המזונות תוך בחינת יישומה של הלכת 919/15, ובתי המשפט ידרשו לנקוט זהירות יתירה בבחינת תובענות שעניינן הפחתת מזונות שנקבעו בהסכם גירושין כולל, שמא מבקש המבקש להתלות באילנה של הלכת 919/15 שלא בתום לב אף ששינוי הנסיבות זניח ואינו אמיתי ושעה שחוב המזונות הקיים אינו פוגע כלכלית באופן ממשי בן הזוג המשלם מזונות".

70. ביום 13.11.18 ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, כב' השופט חננאל שרעבי בעמ"ש (חי') 53288-03-18 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, ביום 13.11.18). באותו פסק דין נאמרו ע"י כב' השופט שרעבי הדברים כדלקמן (ההדגשות במקור):

"מתוך הכללים דלעיל, ובהקשר למקרה דנן, יש להפנות זרקור לשני הדגשים הקשורים זה לזה, בתביעה לדיון מחדש בסכום מזונות פסוק, כדלקמן:
א. הנקודה הראשונה מוזכרת בדבריו של כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, 13.6.07) - (להלן: "פרשת פלונית"), כדלקמן:
"אכן, ניתן לדון מחדש בגובה מזונות בהתאם לשינוי הנסיבות... ואולם, אין זה השיקול היחיד. במסגרת שיקול דעתו על בית המשפט להביט על התמונה בכללותה, ולהכריע לפיה האם בהתחשב במכלול הנסיבות של יחסי הצדדים יש מקום לאפשר דיון מחדש במזונות. בהקשר זה נקבע, כי על בית המשפט לבחון האם הוגשה התביעה בחוסר תום לב. כבר נפסק כי לחיוב המזונות היבט חוזי..., הכפוף לדרישת תום הלב הקבועה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973; ... ולדרישות נוספות, כגון תקנת הציבור הקבועה בסעיף 61 לחוק החוזים (חלק כללי)..."

היינו – התנאי של שינוי נסיבות מהותי הוא תנאי הכרחי בכדי לקבל תובענה לשינוי סכום מזונות פסוק, אך לא תנאי מספיק. בנוסף יש צורך בבחינת תום לב של מגיש התובענה (האיש או האישה) בהגשת התובענה.
תום הלב, כך לטעמי, ייבחן, בין היתר, בשאלות הבאות:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

האם מגיש התובענה "משחק בקלפים גלויים" בכל הקשור למצבו הכלכלי בכלל והכנסתו בפרט; כיצד התנהל בתשלום מזונותיו השוטפים מאז פסק הדין הפסוק למזונות. האם יצר חובות או הקפיד על תשלומים שוטפים ובמועד; האם מעכב את בירור התביעה הרכושית של בני הזוג, באופן שחלוקת הרכוש המשותף מתעכבת, עובדה שיש לה השפעה מהותית על מצבם הכלכלי שני הצדדים. ב. בחינת "שינוי נסיבות מהותי" אינה רק לנוכח שינוי בהכנסת בן/בת הזוג בלבד, אלא של המצב הכלכלי בכלל. היינו, האם מצבם הכלכלי הכולל של בני הזוג או מי מהם השתפר או הורע משמעותית מאז פסק הדין למזונות, אותו רוצים לשנות. גם על נקודה זו עמד כב' השופט רובינשטיין בפרשת פלונית בצינו כדלקמן: "אכן, ניתן לדון מחדש בגובה מזונות בהתאם לשינוי הנסיבות... פשיטא שמצב כלכלי, היסוד למזונות, עשוי להשתנות לכאן ולכאן, ויש מקום איפוא לשקול מתן ביטוי לשינויים בו, מתוך הוגנות כלפי כולי עלמא...". היינו, המבקש את הדיון מחדש בסכום המזונות עקב שינוי נסיבות מהותי, צריך להוכיח לא רק שינוי בשכרו או בשכר בן/בת הזוג, אלא גם הרעה במצבו הכלכלי הכולל או הטבה משמעותית במצבו הכלכלי הכולל של בן/בת הזוג, מאז פסיקת המזונות המקורית".

71. מן המקובץ לעיל עולה כי לשם שינוי המזונות שנקבעו בהסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין, על התובע להוכיח כי התקיים שינוי נסיבות עובדתי מהותי מהנסיבות שהתקיימו בעת מתן פסק הדין ואשר שימש בסיס לקביעות שם. אכן, יש לבחון את שינוי הנסיבות המתבקש בעין מקלה, זאת בשונה מן המצב בטרם ההלכה החדשה שנקבעה בבע"מ 919/15 אז נדרשו מקרים בולטים ביותר לצורך השינוי, אך כאמור לעיל עדיין לא כל שינוי נסיבות יוביל להפחתת המזונות וליישום הלכת בע"מ 919/15 ויש לבחון את הטענות לשינוי נסיבות תוך התייחסות לכך שהסכם גירושין הינו חוזה מסוג מיוחד אשר אמור לכסות מצב דברים דינמי ומשתנה של מצבים ומתוך ראייה התמונה בכללותה וכן תוך התייחסות לעקרון תום הלב של מגיש התביעה להפחתת מזונות.

מן הכלל אל הפרט, לענייננו:

72. אקדים ואומר כבר עתה, כי לאחר שבחנתי לעומק את כתבי הטענות, עיינתי בעיון רב במסמכים שהובאו לפני ובחנתי את העדויות מטעמם - הגעתי למסקנה כי התובע לא הניח תשתית ראייתית מספקת להוכחת שינוי נסיבות מהותי וירידה בהכנסותיו. התרשמתי כי התובע לא התנהל "בקלפים פתוחים" במהלך המשפט בכל הנוגע למצבו הכלכלי, גילה טפח וכיסה טפחיים וכי יש בהתנהלותו זו משום חוסר תום לב מובהק, שאינו מצדיק הפחתת מזונות. אדם הטוען לקריסה כלכלית, צריך לפרוס בפני בית המשפט תמונה מלאה ומפורטת בכל הנוגע למצבו הכלכלי, בייחוד כאשר מדובר באדם עצמאי אשר לטענתו נותן שירותים לחברה בע"מ, כאשר אותה חברה בע"מ מחזיקה בחברה אחרת שלתובע יש מניות בה וכאשר מחקירתו עלה כי אילו ימכור את המניות יקבל עליהן בין 450,000 ₪ ל - 600,000 ₪. נטל זה מוגבר עוד יותר כאשר מדובר במזונות שנקבעו בהסכם בין הצדדים אשר אמור לצפות פני עתיד, וכאשר התובע הצהיר לפרוטוקול במעמד אישור ההסכם, כי הוא צופה שההכנסות עליהן הצהיר בעת אישור ההסכם, אף יעלו עם השנים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 כן, טענתו של התובע בדבר הכנסה בסך של 5,000 ₪ בחודש אינה תואמת (לשון המעטה) את רמת החיים
2 בה הוא חי ואת התנהלותו הכלכלית עד כה, והכל כפי שיפורט להלן;
- 3 73. כאשר נשאל האב מדוע לא מכר את המניות שברשותו, השיב "כי זה העתיד שלי. אין לי מקצוע אחר. אני
4 יודע שאת מצפה שאני אמכור את זה אבל אני לא אמכור". כן כאשר נשאל כמה היה מקבל עבור המניות,
5 השיב : " הייתי מקבל מעט כסף. אני מעריך שבין 450,000 ₪ לב – 600,000 ₪ לכל המניות" כאשר נשאל
6 מדוע לא פנה להליך פשיטת רגל, השיב "כי הסובבים שלי.. אני חי על חשבון הבת זוג שלי ועל חשבון אמא
7 שלי" (עמ' 11-12 לפרוט').
- 8 אומנם התובעת טענה, כי שווי המניות של התובע הוא כשני מיליון ₪, אולם אף אחד מהצדדים לא הביא
9 הערכת שווי של מניות החברה. עם זאת, גם על פי הצהרתו של התובע, כי הוא מעריך שיקבל בין 450,000
10 ₪ ל – 600,000 ₪ מדובר בסכום לא מבוטל לאדם שטוען שהוא משתכר 5,000 ₪ ואינו יכול לעמוד בתשלומי
11 המזונות.
- 12 74. כן, האב מתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה ב ---, אולם לא צירף כל הסכם שכירות המעיד על עלות
13 השכירות ופרטי הצדדים לחוזה השכירות וגם דבר זה יש לזקוף לחובתו. כן, התברר כי האב אף עבר
14 בעיצומם של ההליכים המשפטיים להתגורר בדירה גדולה יותר של 5 חדרים בשיכון –' ב ---, כאשר קודם
15 לכן, התגורר בדירת 4 חדרים. אני סבורה כי היה מצופה מאדם שטוען שהוא משתכר במשך מספר שנים
16 סך של כ – 5,000 ₪ בלבד שיצמצם את עלות דמי השכירות, לטובת תשלום מזונות ילדיו וימצא לעצמו
17 מדור המתאים להכנסותיו. כאשר התובע נשאל על הוצאות המדור שלו העיד כך :
- 18 ש"ש. אני אומרת לך שבאוגוסט 2018 עברת מדירת 4 חדרים בשיכון -' לדירת 5 חדרים ב --- ב ---.
19 ת. עברנו ל - -' החדשה.
20 ש. הגדלתם ל – 5 חדרים?
21 ת. נכון.
22 ש. מבדיקות שעשיתי, בבניין שאתה גר השכירות שם זה בערך 9,500 ₪ לחודש. שקלתם לעבור
23 לדירה יותר זולה?
24 ת. כעיקרון לא משנה כמה השכירות כי ש' משלמת. השכירות שאנחנו משלמים זה בסך
25 7,700 ₪ (עמ' 15 לפרוט' ש' 28- עמ' 16 ש' 2).
26 75. כן בהמשך, כאשר נשאל באיזה רכב הוא נוסע העיד כדלקמן :
- 27 ש"ש. באיזה רכב אתה נוסע?
28 ת. בניסאן אקסטריי.
29 ש. מבדיקה שעשיתי השווי שלה כ – 180,000 ₪.
30 ת. קניתי אותו בליסינג ב – 140,000 ₪.
31 ש. זו קריסה כלכלית?
32 ת. גם הרכב הזה נקנה ברובו על ידי ש'. היו לנו שני רכבים והימרנו אותו לרכב אחד שניסע כולנו
33 יחד, כמו שד' עשתה" (עמ' 16 לפרוט' ש' 11-5).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 בנוסף העיד: "הרכב רשום על שמי אבל הוא לא שלי. הוא משועבד לבנק" ובהמשך העיד כי הוא מדווח
2 על הרכב כהוצאות רכב במסגרת הדו"ח האישי לרשויות המס. יצוין, כי גם בנקודה זו, התובע לא צירף כל
3 מסמך בנוגע לבעלות על הרכב, עלות ההלוואה שנטל בגין רכישת רכב בסכום של 140,000 ₪ ומסמכי
4 השעבוד לבנק ולא הוכיח מאיזה חשבון יורדים תשלומי הליסינג על הרכב.
- 5 כן, כאשר נשאל באשר לחשבונות בנקים, הצהיר רק על חשבון אחד ולאחר מכן טען שיש חשבון נוסף ממנו
6 לקח הלוואה אולם לא צירף תדפיס בנק של החשבון השני וכדבריו:
- 7 ש"ש. כמה חשבונות בנק יש לך?
8 ת. אחד.
9 ש. באיזה בנק?
10 ת. ---. יש לי עוד חשבון שלקחתי ממנו הלוואה בבנק מרכנתיל ב --- בצפון ליד ההורים שלי.
11 ש. אז שני חשבונות?
12 ת. כן.
13 ש. על פי החלטת בית המשפט היה צריך לצרף תדפיסי עו"ש של החשבונות. צירפת רק דפי עוש
14 של ---.
15 ת. כי זה החשבון. בחשבון --- לקחתי רק הלוואה, אני לא מוציא ולא מכניס לשם כסף. אימא שלי
16 משלמת את ההלוואה.
17 ש. בהחלטה של בית המשפט היה כתוב שצריך לצרף דפי אשראי. בחשבון בבנק דיסקונט יש 4
18 כרטיסי אשראי נכון?
19 ת. אם את אומרת אז כן.
20 ש. אז למה צירפת פירוט רק של שני כרטיסי אשראי?
21 ת. כי ביקשתם את שלי וצירפתי את שלי. לא הייתי צריך להביא את של ש' גם.
22 ש. החשבון על שם מי?
23 ת. משותף לי ולש'.
24 ש. אתם חיים באותו בית?
25 ת. כן.
26 ש. המשכורות שלכם נכנסות לחשבון המשותף?
27 ת. כבר לא אחרי העיקולים.
28 לשאלת בית המשפט
29 ש. איזה עיקולים יש לך?
30 ת. בגין תשלום דמי המזונות.
31 ש. יש לך עיקולים נוספים?
32 ת. לא.
33 המשך החקירה
34 ש. הרכב גם משותף נכון?
35 ת. כן.
36 ש. אז בעצם אתם חיים בשיתוף נכון?
37 ת. כי אין לי ברירה. פחות או יותר כן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 ש. מדפי העו"ש שלך אני רואה שבאוגוסט 2017 רואים שהייתה יתרת זכות של 447,000 ₪ בחשבון.
2 ב – נובמבר 2017 שהגשת את התביעות כבר הייתה יתרת חובה של 22,000 ₪. לאן נעלמו מעל
3 400,000 ₪ ?
4 לשאלת בית המשפט
5 ש. מה זה הכסף הזה?
6 ת. היא עבדה בחברת הייטק שנמכרה והיא קיבלה את חלקה. ברגע שנוצר עיקול על החשבון היא
7 לקחה כמובן את הכסף שלה.
8 ש. אבל מקודם אמרת שאתם חיים בשיתוף
9 ת. נכון, אבל זה לא כסף שלי. חיים בשיתוף בחיים היום יומיים" (עמ' 18 ש' 21-עמ' 19, ש' 26).
10 77. בהיבט זה התרשמתי כי התובע אינו מתנהל ב"קלפים פתוחים" בכל הנוגע להכנסותיו והכנסות בת הזוג
11 ואנמק: התובע הציג חשבון בנק משותף הרשום על שמו ועל שם בת הזוג, אשר יש בו פעילות רבה של
12 העברות כספים, לרבות הפקדת משכורת על סך של כ- 20,000 ₪ (ככל הנראה של בת הזוג). כן ביום 31.8.17
13 הופקדו לחשבון 471,753 ₪ מאקסלנס נשואה. כאשר התובע נשאל על כך בעדותו השיב שמדובר בסכום
14 שבת הזוג קיבלה מעבודתה. עם זאת, התובע לא הציג כל אסמכתא להוכחת הטענה כי הסכום שייך לבת
15 הזוג בלבד ולא הציג כל אסמכתא בדבר מקורותיו של הסכום, כאשר באותה העת התובע מתנהל מחשבון
16 זה שבו הופקדו הכספים. כן, כאשר נשאל כיצד זה שבתאריך 15.9.17 יש לו יתרת זכות בחשבון של 190,000
17 ₪, אולם באותה עת ביקש לדחות את התשלום כי לא היה לו כסף, השיב "אני תלוי בכסף של ש'. אם היא
18 אומרת שהיא לא יכולה להעביר אז היא לא מעבירה. זה כסף שלה". משמע, קיים ערבוב מובהק בין
19 ההכנסות והכספים של האב ובת זוגו, ורב הנסתר על הגלוי.
20 78. ככל שהתובע טוען שהוא חי בשיתוף עם בת הזוג ומנהל עמה חשבון בנק משותף או חי על חשבונה כדבריו,
21 היה עליו לגלות את הכנסות בת הזוג, שכן לצורך הערכת ההכנסות מכל המקורות הכספיים שעומדים
22 לרשותו של אדם, יש להתחשב גם בהכנסות בן הזוג החדש שעמו הוא חי שכן בן זוג מפחית את הוצאות
23 השכירות ואחזקת הבית (כאשר לא ידוע האם התובע נושא כלל בהוצאות שכירות). בעניינינו הדבר מקבל
24 משנה תוקף, שכן התובע טען כי בת הזוג אף מסייעת לו בתשלום המזונות ותשלומי המזונות מבוצעים
25 באמצעות חשבונם המשותף.
26 79. מנגד, בחקירתו טען התובע כי במידה ויפרד מבת הזוג תהיה ביניהם התחשבות וכדבריו:
27 "ש. אם היית רוצה לקחת את הכסף שיש בחשבון ולפתוח משהו – היית יכול לעשות את זה?
28 ת. לא, זה כסף של הילדים שלה. אם אנחנו נפרדים אז צריכה להיות התחשבות, יש הרבה בלגן
29 בבית, הילדים קטנים. היא מוציאה הרבה כסף" (עמ' 28 לפרוט' ש' 21-22).
30 מכאן, ככל והתובע יפרד מבת זוגו ויאלץ לערוך עמה התחשבות כספית כדבריו, הרי שהוא יוצר בכך
31 חובות עתידיים בכדי לחיות ברמת חיים גבוהה ביחס להכנסותיו והכל על חשבון מזונות ילדיו, במקום
32 לנתב סכומים אלה לטובת ילדיו. לא סביר בעיניי, שאב שטוען שאין לו כסף לתשלום מזונות ילדיו ומבקש
33 לפטור אותו כליל מתשלום המזונות בטענה של קריסה כלכלית, ממשיך לחיות ברמת חיים גבוהה, מחזיק

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 במניות בסכום גבוה, רוכש רכב בסכום של 140,000 ₪ בליסינג, כשהוא מנסה לייחס רמת חיים זו לבת
2 הזוג, אולם מנגד טוען שאין המדובר בכספים שלו ויאלץ להתחשבן עמה במידה ויפרדו.
- 3 לעניות דעתי, גם בהיבט זה, התנהלותו של התובע הינה חסרת תום לב, שכן בראש ובראשונה חובתה של
4 אב הינה לעמוד במחויבויותיו בהתאם להסכם הגירושין ולזון את ילדיו וחובה זו קודמת לכל, כך שיצירת
5 חובות לטובת רמת חיים טובה ונוחה לאב על חשבון מזונות ילדיו, הינה בעייתית ואף אינה סבירה בעיניי.
- 6 התובע העדיף לנסוך מסך ערפל בכל הנוגע להתנהלות הכספית היומיומית שלו עם בת זוגו. עניין זה בא
7 לידי גם בכרטיסי האשראי שמחזיק התובע ובפירוט ההוצאות בכרטיסי האשראי. כאשר התובע נשאל
8 מדוע צירף רק שני כרטיסי אשראי מתוך 4 כרטיסים שמופיעים בחשבון הבנק, העיד כי חלק מההוצאות
9 שהוא משלם בכרטיסי האשראי שלו הן למעשה הוצאות עבור בת זוגו הנוכחית וילדיה. כך למשל, כאשר
10 נשאל התובע, כיצד זה עשה מנוי שנתי לקאנטרי, כאשר עלות המנוי הינה כ - 9,000 ₪ בשנה, השיב כי
11 המנוי הוא של בת הזוג, למרות שהתשלום יורד מכרטיס האשראי שלו (עמ' 22 לפרוט' ש' 15). כן עולה, כי
12 התובע שילם הוצאות נוספות עבור ילדיה של בת הזוג כגון חולצות בית ספר וכדבריו :
- 13 **ש"ב. באותו חודש רואים בנובמבר 2017 טי.טי.אי.ג'י 785 ₪ ועוד 548 ₪ אוכל, 14,000 ₪ קנסות, 480**
14 **₪ לחברות טלפון, 72 ₪ סיגרים וגם רואים הורדה שחודשיים לפני הגשת התביעה ספטמבר**
15 **2017 עשית מנוי לקאנטרי בסך 9000 ₪. בתחילת השאלה אמרנו שאתה בקריסה כלכלית ואני**
16 **עשיתי חישוב רק לגבי שני כרטיסים מתוך 4 שיש בחשבון- איך זה מתיישב?**
17 **ת. את מדברת על אוכל. הקאנטרי זה של ש' כמוכן. הסכומים שם של הילדים של ש' לתחילת שנה.**
18 **גט טקסי זה של ש' כי לפעמים אני לא יכול לקחת אותה, יש לנו רכב אחד. שאר הדברים זה**
19 **אוכל, לפעמים הולכים למסעדה.**
20 **ש. גט טקסי זה הסכום?**
21 **ת. אם קרה שלא יכולתי לקחת אותה היא נסעה בגט טקסי. את ניתחת חודש מסוים, תיקחי עוד**
22 **חודשים ותעשי ממוצע. את מדברת על אוכל שאנחנו קונים בסופר.**
23 **ש. אתה משלם 1256 ₪ על מסעדות ובתי קפה. אתה אומר שבמקרה לקחתי את החודש הזה, אבל**
24 **במקרה באפריל 2018 פתאום אני רואה 687 ₪ על לוטו, טוטו (הימורים) – איך אתה מסביר את**
25 **זה?**
26 **ת. אתם הולכים לנתח כל מה שזאתי בחשבון הזה. אני אסביר, זה חשבון משותף יש פה הוצאות**
27 **וברובן על אוכל, מסעדות בשביל הילדים כי הם דורשים אוכל בחוץ, הקאנטרי של ש', יש**
28 **בכרטיס ש' וגם בשלה גט טקסי, הוצאות של בית ספר של הילדים שלה.**
29 **ש. כל ההוצאות של ש' יושבות על הכרטיס שלך?**
30 **ת. את רוב הקניות אני עושה.**
31 **ש. אבל מקודם ציינת שצירפת שני כרטיסי אשראי מתוך 4 כרטיסים.**
32 **ת. כי שניים שלי. רוב הקניות לבית אני משלם, אני שילמתי לבית ספר, לקאנטרי, אני אחראי לכסף**
33 **מה הבעיה? יש הרבה הוצאות מהכרטיס הזה אבל הם שייכות לש'.**
34 **ש. יש 4 כרטיסי אשראי.**
35 **ת. יש שניים, שניים אחרים של ש' שלא קשורים אלי.**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- ש. שאלתי אותך למה המצאת רק דפי בנק לשני כרטיסים ואמרת שאלו הכרטיסים שלך. אבל עכשיו אתה אומר שרוב ההוצאות של ש' יושבות על הכרטיס שלך. אז למה לא צרפת את הכרטיס של ש' שנראה שזה לא חופף?
- ת. כי אני משלם, אני משלם לבית ספר ארן, אני משלם על האוכל, על מסעדות. אני משלם גם על חולצות בית הספר של הילדים של ש'.
- ש. אז בעצם אתה קונה לילדים של ש' את החולצות?
- ת. כן, מהכרטיס שלי.
- ש. אבל לילדים שלך אתה אומר שאין לך כסף לשלם.
- ת. זה בושה. את החולצות שקניתי להם, קניתי גם לילדים שלי. את עושה עיוות, זה מרתיח אותי וזה דוחה. אני ממש רוצה להסביר בלי שאלות" (עמ' 22 לפרוט' ש' 10 - עמ' 23 ש' 10).
81. לא ברור כיצד אב שטוען שהוא בקריסה כלכלית ואין לו כסף לשלם מזונות לילדיו, משלם הוצאות עבור ילדיה של בת הזוג, לרבות מנוי שנתי לקאנטרי בסך של כ- 9,000 ₪, ביגוד לילדיה של בת הזוג ועוד. כן, התובע לא הציג כל אסמכתא על הוצאות אלו או קבלות, כפי שנדרש לעשות בתביעה למזונות ולא הוכיח עבור מי המנוי שיוורד מכרטיס האשראי שלו ובכלל לא פירט כנדרש את הוצאותיו ואת הוצאות הקטינים, אלא הגיש צבר של דפים ותדפיסים של כרטיסי אשראי וחשבונות מהם לא ניתן לדעת, איזו הוצאה משויכת לתובע, איזו הוצאה לבת הזוג, איזו הוצאה לקטינים של בת הזוג ודבר זה נזקק לחובת התובע. כן, עיון בפירוט כרטיסי האשראי עולה כי הוצאותיו השוטפות של התובע רק בכרטיסי האשראי שגילה, נעות בין כ- 5,000 ₪ בחודש לכ- 8,000 ₪ בחודש, כאשר יש חודשים שההוצאות מגיעות לכ- 9,000 ₪ בחודש. ברי, כי הוצאות שוטפות שכאלה אינן מתיישבות עם הכנסה של 5,000 ₪ בחודש.
82. לסיכום - תשובותיו של התובע בעניין ההתנהלות הכלכלית וסוגיית השיתוף עם בת זוגו וטענתו כי "חי על חשבונה" לא עשו עלי רושם אמין. התובע לא הציג תמונה מלאה בכל הנוגע לשיתוף הכלכלי עם בת זוגו. ככל והתובע חי בשיתוף עם בת הזוג והיא מסייעת לו לשלם את המזונות, יש להם חשבון בנק משותף ורכשו רכב משותף ושיתוף בהוצאות כרטיסי האשראי, יש להתחשב או לכל הפחות לקבל תמונת מצב מלאה אודות הכנסות בת הזוג, כחלק ממקורותיו הכספיים של התובע ושומה היה על התובע היה לפרוש את כל הכנסותיה וכל חשבונותיה של בת הזוג, לרבות חשבונות בנק נוספים ופירוט מלוא כרטיסי האשראי. מנגד, ככל והתובע אינו חי בשיתוף עם בת הזוג, היה עליו לתת הסברים לכספים הרבים שהופקדו בחשבון הבנק שלו, להוצאות הגדולות בכרטיס האשראי ולרמת החיים בה הוא חי. כן ככל והוא אינו חי עם בת הזוג במשטר של שיתוף וטוען שבסופו של דבר תיערך התחשבות עם בת הזוג הנוכחית, הרי שהוא כאמור יוצר לעצמו חובות בגין מותרות ורמת חיים גבוהה על חשבון מזונות ילדיו.
83. בנוסף לכל האמור לעיל, התרשמתי כי האב לא הציג תשתית ראייתית מספקת בנוגע להכנסותיו בייחוד כאשר מדובר בעצמאי ולא בשכיר עם תלושי שכר. כאשר מוגשת תביעה להפחתת מזונות על הטוען להפחתה להוכיח את הכנסותיו בעת אישור ההסכם לעומת הכנסותיו כיום. אומנם בעת אישור הסכם הגירושין בשנת 2013, האב הצהיר לפרוטוקול כי הוא מרוויח בין 22,000 ₪ בחודש ל- 23,000 ₪ בחודש, אולם אין בהצהרה זו לפרוטוקול בכדי למלא אחר התשתית הראייתית הנדרשת בתביעה להפחתת מזונות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

ובפרט לנוכח מורכבות הכנסותיו של התובע כעצמאי ממקורות שונים. לכל הפחות היה על האב להציג שומת מס הכנסה לשנת 2013 עת חתם על הסכם הגירושין או דו"חות רווח והפסד כפי שהציג לשנים שלאחר חתימת ההסכם ודבר זה לא נעשה. בהיעדר כל אסמכתא על הכנסת האב בעת אישור הסכם הגירושין, אין בידי בית המשפט להשוות את הדו"חות שהגיש האב עת עתר להפחתת מזונות לשומות מס הכנסה משנת 2013 עת אישור הסכם הגירושין. משכך, גם מסיבה זו עולה כי האב לא הוכיח את השינוי שאירע משנת 2013 לעומת היום. עניין זה מקבל משנה תוקף לאור טענתה של התובעת כי התובע נהג ונוהג להתנהל "בשחור" ולא לדווח על כל הכנסותיו, כך שלא ברור האם הסכום שטען שהוא מרוויח אז הינו סכום ברוטו או נטו, לפני הוצאות מס ומע"מ וכו' או האם גם בעבר שומות מס הכנסה לא שיקפו את הכנסתו האמיתית, כך שאין בידי להסתמך על אמירה זו בפרוטוקול, לצורך הוכחת התשתית ראייתית הנדרשת בתביעה להפחתת מזונות, בייחוד כאשר מדובר במזונות שאושרו בהסכם גירושין האמור לצפות פני עתיד ובמקרה שכזה הנטל הראייתי אף מוגבר עוד יותר.

84. כן, האב אף לא הגיש שומות סופיות של מס הכנסה בנוגע להכנסותיו, אלא טופס דיווח שנתי למס הכנסה ודו"חות רווח והפסד, שחלקם דו"חות לא מבוקרים וכן טופס "דין וחשבון על ההכנסות". אולם אין המדובר בשומות מס הכנסה שנתיות סופיות שאושרו ע"י רשות מס הכנסה, אלא בטפסים אותם מגיש הנישום לרשויות המס. כן, גם מתוך דו"חות רווח והפסד שהוגשו (שאינם שומות מס), לא ברור מה הסכום ששולם עבור מע"מ, עבור מס הכנסה, עבור ביטוח לאומי, כאשר התובע אף לא פירט את הוצאותיו במרכיבים אלו וגם בכך לוקה התשתית הראייתית שלו בחסר. כן, מעיון בדו"ח רווח והפסד לשנת 2016 עולה כי הכנסות התובע עמדו ע"ס של 111,400 ₪ כאשר מתוך סכום זה נרשמו כהוצאות סך של 30,582 ₪ עבור הוצאות רכב, סך של 24,274 ₪ עבור הוצאות שכר דירה, אולם גם הוצאות אלו מעוררת תמיהה. מחד, טען התובע כי הרכב שרכש הינו רכב שנרכש במשותף עם בת הזוג וכי בת הזוג היא זו שמשלמת את שכר הדירה ומנגד, התובע מבקש להכיר בהוצאות אלו כהוצאות שהוא עצמו מוציא עבור העסק ובכך להקטין משמעותית את הנטל שלו בדו"ח ואת הרווח השנתי שלו (בסכום לא מבוטל של 54,000 ₪ בשנה). הנה כי כן, כאשר הדבר נועד ליתן הסבר מטעמו לרמת החיים הגבוהה הנוהגת ביחס להכנסתו, טוען התובע כי ההוצאות הן של בת זוג, אך מנגד בדוחות רווח והפסד מציג הוצאות אלו כהוצאות העסק שלו, לרבות שכר דירה והוצאות רכב בסך של 30,582 ₪. גם בכך, יש משום לדעתי התנהלות חסרת תום לב שאינה משקפת את הכנסותיו והוצאותיו האמיתיות של התובע.

85. כן, לבקשת התובעת, צירף התובע מכתב מטעם חברת "וי.סי.ד." א"י (נספח ג' לתגובת התובע לבקשת התובעת לצירוף מסמכים) ממנו עולה כי התובע נתן שירותי עריכת מוסיקה לחברה זו החל ממאי 2013 ועד לדצמבר 2014 כאשר ההתחשבות ביניהם מתבצעת באמצעות הנפקת שיק לפי חשבוניות, דרך חברת "ב' צ' בע"מ", אשר הינה בבעלות התובע. דא-עקא, התובע לא צירף כלל דוחות רווח והפסד של חברה זו וגם התנהלות זו מתווספת לתשתית החסרה שהניח התובע בנוגע להכנסותיו. כן, בהמשך המכתב נספח ג' שלעיל, נכתב כי החל מינואר 2015 ועד בכלל ההתחשבות מתבצעת באמצעות עוסק מורשה של התובע, כאשר לא ברור מה עלה בגורלה של חברת "ב' צ' בע"מ" והאם התובע עדיין מחזיק בה. בנוסף, צירף התובע

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 שטר העברת המניות לפיו מכר ביולי 2016 את המניות הנוגעות לאחת המסעדות שהיו בבעלותו בסך של
- 2 7,000 ₪ וזאת גם באמצעות חברת "ב' צ' בע"מ" שבבעלותו. כן, צירף התובע הסכם למכירת חלקו
- 3 במסעדה, לפיו מכר את חלקו במסעדה בסכום של 90,000 ₪, כאשר גם מכירה זו נעשתה באמצעות חברת
- 4 "ב' צ' בע"מ".
- 5 יוצא, אפוא, כי לכל הפחות בין השנים 2013-2016 חברת "ב' צ' בע"מ" היתה עדיין בבעלותו ולא ברור האם
- 6 עדיין קיימת שכן התובע לא הציג דו"חות כספיים ואין לנו ידיעה בדבר הכנסותיו מחברה זו כיום ובעבר,
- 7 כך שגם מבחינה זו רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע להכנסותיו של התובע.
- 8 כן, התובע שהעיד בעדותו, כי הוא איש עסקים, מתנהל גם באמצעות חברות בע"מ, מחזיק ב 13.5% מניות
- 9 בחברת ו' א', כאשר חברת ו' א' מחזיקה ב – 50% מניות של חברת "ו' ס' ד' א' בע"מ" אשר משלמת לו שכר
- 10 עבור עבודתו אצלה, באמצעות חשבונות, אולם גם חשבונות אלו לא הוצגו בפני. כן, מכרססת חובה וזכות
- 11 של חברת ו' ס' ד' א' עולה כי התובע קיבל תשלומים נוספים מחברה זו, בגין עמלת מכירות. אומנם אין
- 12 המדובר בעמלה קבועה, אלא בעמלות המופיעות בחודשים מסויימים, אולם התובע לא כימת עמלות אלו
- 13 כחלק משכרו בכתב תביעתו וגם עניין זה יש לזקוף לחובתו. כן כרססת זו, הומצאה רק לבקשת התובעת
- 14 ולא ביוזמת התובע. מהכרססת ניתן לראות כי התובע מקבל בנוסף לסכום חודשי בסך של 8,700 ₪ (לפני
- 15 מיסוי כטענתו) מחברת ו' ס' ד' א', גם עמלות מכירות עם דוגמאות להלן: ביום 12.7.16 - 3,276 ₪, ב-
- 16 6.10.16 - 10,356 ₪, ב- 5.12.16 - 3,089 ₪, ב- 22.2.17 - 2,270 ₪, ב- 11.5.17 - 1,638 ₪, ב- 5.2.18 -
- 17 3,220 ₪, ב- 1.4.18 - 2,340 ₪, ב- 10.4.18 - 4,446 ₪.
- 18 הפועל היוצא הוא שהכנסתו השנתית של התובע אינה מסתכמת רק בתשלום של 8,700 ₪ אלא מתווספות
- 19 אליה מדי פעם עמלות מכירה, אולם גם מידע זה נאלץ בית המשפט "לדוג" מתוך המסמכים שבפניו, מבלי
- 20 שהתובע ערך פירוט מפורט ומוסדר בדבר הכנסותיו וגם עניין זה יש לזקוף לחובתו שכן לא הציג ולא כימת
- 21 כראוי את הכנסותיו השנתיות המתקבלות מחברה זו, אשר הוא גם מחזיק בחלק ממניותיה, באמצעות
- 22 מניות של חברת ו' א'.
- 23 כן, התובע הצהיר בסעיף 7 לתצהירו, כי הוא מבצע לעיתים עבודות פרטיות נוספות, אולם לא הצהיר באילו
- 24 עבודות מדובר ולא צירף כל אסמכתא המעידה על הכנסותיו מעבודות אלו וגם מבחינה זו התשתית
- 25 הראייתית שהציג לוקה בחסר.
- 26 גם בנושא ההלוואות הציג התובע גרסה חסרה ותמוהה, שאינה עולה בקנה אחד עם טענתו כי יש לו חובות
- 27 בסכום של כ – 500,000 ₪. התובע טען בתצהירו כי היקף חובותיו הגיע לסכום עתק של כ – 500,000 ₪,
- 28 כאשר הוא נאלץ לשלם בגין החזר ההלוואות סך של 10,000 ₪ בחודש, כך שעוד לפני תשלום המזונות
- 29 והוצאות אישיות הנדרשות למחייתו הוא נמצא בגירעון חודשי של 5,000 ₪ לחודש.
- 30 עם זאת, התובע הציג גרסה כללית ומעורפלת בנוגע להלוואות שנטל, כך שלא ברור מה בדיוק סכומי
- 31 ההלוואות שניטלו, לאיזה צורך ניטלו, כאשר מעיון במסמכים שצירף התובע, עולה כי חלק מההלוואות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 כלל לא רשומות על שמו ולא ברור לאיזה צורך נטל הלוואות בסכומים של כ – 500,000 ₪. יתירה מכך, לא
2 ברור כיצד אדם שטוען להכנסה של כ – 5,000 ₪ מקבל מהבנק הלוואות בסדר גודל כזה, ללא בטוחות
3 מטעמו וכיצד הוא משלם סך של 10,000 ₪ בחודש עבור החזר הלוואה, כאשר כל הכנסתו עומדת על 5,000
4 ₪.
- 5 יצוין, כי מעיון באסמכתאות שצירף התובע להוכחת הלוואות שנטל (4/ת לתצהיר התובע) עולים הנתונים
6 הבאים :
- 7 א. התובע צירף תדפיס חשבון בנק של בנק --- לפיו ההלוואה המקורית עמדה ע"ס 292,680 ₪ ויתרת
8 ההלוואה עומדת ע"ס של 13,927 ₪ בלבד. התובע לא צירף את הסכם ההלוואה ולא ברור לאיזו מטרה
9 נלקחה הלוואה זו, כאשר מדובר בחשבון הלוואה שרשום הן ע"ש התובע והן ע"ש בת זוגו וכאשר רובה
10 של ההלוואה נפרע.
- 11 ב. כן צירף התובע תדפיס מבנק --- לפיו סכום ההלוואה המקורית עמד ע"ס של 70,000 ₪ ויתרת
12 ההלוואה עומדת ע"ס של 16,333 ₪ בלבד, כך שגם במקרה זה, רובה של ההלוואה כבר נפרע בשנת
13 2017. יתירה מכך, התובע הצהיר לפרוטוקול כי אמו היא זו שמשלמת את החזר ההלוואה (עמ' 18
14 לפרוט' ש' 31).
- 15 ג. כן צירף תדפיס מקבוצת כלל ביטוח פנסיה ופיננסים שכותרתו "פרוט הלוואות למבוטח" כאשר יתרת
16 ההלוואה עומדת ע"ס של 81,608 ₪ אולם היא רשומה ע"ש בת הזוג של התובע ולא ע"ש התובע, כך
17 שלא ברור מה הקשר של התובע להלוואה זו והאם הוא משלם החזר חודשי בגין הלוואה זו.
- 18 ד. כן צירף התובע הסכם הלוואה בין בת זוגו לבין חברה מסויימת כאשר גם כאן שמו כלל לא מופיע
19 במסמכי ההלוואה.
- 20 ה. כן צירף התובע, חשבון בנק הרשום ע"ש אמו כאשר בחשבון נראות תנועות לטובות התובע. התובע
21 הציג באופן מגמתי שני דפי חשבון בלבד עבור חלק מחודש אוקטובר 2014 וחלק מחודש נובמבר 2014
22 וכן חלק מחודש פברואר 2016, כך שאין בתדפיס זה בכדי ללמד משהו על הלוואות שנטל התובע מאמו
23 ובגין מה ניטלו הלוואות אלו ולאן נותבו הכספים והיכן הופקדו. כן, התובע לא הציג הסכם הלוואה
24 כלשהו בינו לבין אמו ו/או תצהיר מטעמה לפיו הוא מחוייב להחזיר לה את הסכומים ולא הציג כל
25 אסמכתא לפיו החזיר לה את הסכומים.
- 26 92. מכל האמור לעיל עולה כי בכל הנוגע להלוואות הרשומות על שם התובע בלבד, לתובע יש יתרת הלוואות
27 של כ – 30,000 ₪, נכון לשנת 2017 ולא הלוואות בסכום של 500,000 ₪ כפי שניסה להציג. כן, לא ברור
28 מדוע צורפו הלוואות ע"ש בת הזוג של התובע, כאשר בכל מקרה התובע לא הוכיח כי הלוואות אלו נותבו
29 אליו או נכנסו לחשבונו ולאילו מטרה נלקחו. על כן, אני דוחה את טענתו של התובע בכל הנוגע להיקף
30 הלוואות בסך של 500,000 ₪ והחזר חודשי העומד ע"ס של 10,000 ₪, כאשר התובע אף לא הוכיח ולא
31 הראה החזרי הלוואות שהוא משלם מדי חודש בסכום זה. משכך, טענת התובע כי נקלע לחובות כבדים
31 מתוך 38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 בסדר גודל של כ- 500,000 ₪ כיוון שעבר קריסה כלכלית – דינה להידחות מכל וכל שכן ההלוואות
2 הרשומות על שמו נפרעו כמעט במלואן כבר בשנת 2017.
- 3 זאת ועוד, טענת התובע כי בסמוך לגירושי הצדדים חלה קריסה כלכלית טוטאלית אצל האב, אינה .93
4 מתיישבת עם העובדה, כי החל משנת 2013 ולפחות עד לאפריל 2018 שילם האב מדי חודש את הסכומים
5 המפורטים בסעיף 25 לתצהיר האם, אשר לא הוכחו ע"י הנתבע, כמפורט להלן: ב-25.9.17 – 7,000 ₪, ב-
6 30.10.17 – 7,000 ₪, ב-28.11.17 – 7,000 ₪, ב-29.12.17 – 7,000 ₪, ב-12.2.18 – 7,000 ₪, ב-5.3.18 –
7 7,000 ₪, ב-4.4.18 – 7,000 ₪. כך, שלא ברור כיצד אדם שטוען, כי בסמוך להסכם הגירושין שנחתם בשנת
8 2013 עבר קריסה כלכלית בעסקיו, ממשיך לשלם במשך כחמש שנים סך של כ- 7,000 ₪ רק עבור מזונות,
9 בעוד הוא טוען כי שכרו בשנים 2015, 2016 ו-2017 עמד על סך של בין 5,000 ₪ ל- 6,000 ₪ בחודש. כן
10 טענה זו, אף לא תואמת את טענתו של התובע, שאף נאלץ לשלם החזר הלוואות בסך של כ- 10,000 ₪
11 לחודש.
- 12 **סיכומם של דברים**, לאור כל האמור לעיל, האב לא עמד בנטל ההוכחה הנדרש להוכחת שינוי נסיבות .94
13 מהותי בהכנסותיו, לא הציג תשתית ראייתית מספקת, לא עמד בדרישת תום הלב במסגרת הגשת התביעה
14 והתירשמותי כי לא התנהל ב"קלפים פתוחים" באשר להכנסתו ועל כן לא עמד בתנאים הנדרשים להוכחת
15 שינוי נסיבות מהותי. כן, התובע לא הוכיח מה היתה הכנסתו בטרם אישור הסכם הגירושין, באמצעות
16 שומות מס או אישור ר"ח כנדרש מעצמאי, וכל זאת לצורך הוכחת השינוי הנטען ביחס לעבר. כן, טענת
17 התובע בדבר קריסה כלכלית והכנסה של 5,000 ₪ בחודש אינה תואמת את הוצאותיו החודשיות ואת
18 התנהלותו הכלכלית, לרבות רכישת רכב בשווי של 140,000 ₪, אחזקת מניות בשווי של כ- 450,000 –
19 600,000, שכירות בגובה 7,700 ₪ בשכונת 'ב' –, מנוי שנתי לקאנטרי בסכום של כ- 9,000 ₪, הוצאות
20 שוטפות בכרטיס אשראי של בין 5,000 – 8,000 ₪ לחודש, תשלום מזונות בסך של 7,000 ₪ בחודש ורכישות
21 עבור ילדיה של בת הזוג והכל בתקופה שהוא טוען שמרוויח רק 5,000 ₪ בחודש. גם טענתו של התובע בדבר
22 חובות בסכום של כחצי מיליון ₪ קרסה והתברר כי לכל היותר ע"ש התובע יש חובות בסך של כ- 30,000
23 ₪. אף אופן השתכרותו הנוכחית של התובע באמצעות חברה שיש לו בה חלק ממניות אשר מחזיקה במניות
24 של חברה אחרת ממנה מקבל התובע שכר, באמצעות חשבונות, כאשר לא הוצגו כל חשבונות בנדון ואף
25 לא שומות מס הכנסה מאושרות וסופיות - מעוררת תמיהות, כאשר התובע לא הציג כל מידע באשר לחברת
26 "ב' צ' בע"מ" שבאמצעותה ביצע את מכירת הבארים/ מסעדות שהיה לו חלק בהן. ההכנסות באמצעות
27 חברת "ב' צ' בע"מ" אף לא משתקפות בדו"חות הרווח וההפסד שצירף התובע וגם בכך רב הנסתר על הגלוי
28 בכל הנוגע להכנסותיו של התובע. כן, טענותיו בנוגע להסתמכות על בת זוגו הנוכחית כהסבר לרמת החיים
29 בה הוא חי, כאשר מחד הוא טוען שחי על חשבונה ויש להם חשבון משותף וסוג של שיתוף ומאידך טוען,
30 כי כל הוצאה דרושה אישורה ושם ייפרדו ייערכו התחשבות ביניהם עשתה עלי רשם לא אמין ואף מציגה
31 התנהלות כלכלית חסרת תום לב, כמפורט לעיל. חובתו של אב לזון את ילדיו קודמת לכל, לא בכדי אף אב
32 שנמצא בהליכי פש"ר (מה שלא קיים בענייננו) מחויב במזונות ילדיו ואינו מקבל פטור בגינם אף אם נמצא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 44458-11-17

תלה"מ 44440-11-17

תלה"מ 69544-01-18

עותק לפרסום

- 1 בחובות עתק (מה שלא הוכח במקרה זה), מקל וחומר כאשר מדובר באב שחי ברמת חיים גבוהה יחסית
2 להכנסתו אולם באותה נשימה טוען, כי אין לו כסף לזון את ילדיו.
- 3 95. אשר על כן, הטענה להפחתת מזונות מכוח העילה של שינוי נסיבות מהותי בהכנסותיו של התובע - נדחית.
- 4 **הטענה להפחתת מזונות מכוח הלכת בע"מ 919/15:**
- 5 96. כאמור, קיימת תמימות דעים בקרב רוב השופטים כי הלכת בע"מ 919/15 כשלעצמה, אינה מהווה לבדה
6 "שינוי נסיבות מהותי" המצדיק בחינה מחודשת של סכומי המזונות, מקל וחומר דמי מזונות שנקבעו
7 בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין. כן בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע.ל. נ' ס.ק. (פורסם במאגרים ביום
8 17.9.18) לעיל נקבע באופן מפורש כי משמדובר בתביעה להפחתת מזונות שהוסכמו במסגרת הסכם גירושין
9 כולל, אין לראות בהלכה החדשה שינוי נסיבות כשלעצמה אלא יש לבחון את שינוי הנסיבות בעין מקלה,
10 וזאת בשונה מהמצב בטרם ההלכה החדשה. כן נפסק כי כאשר מדובר במזונות שנקבעו בהסכם הכולל
11 איזונים ורכישים נדרשת הקפדה יתירה על דרישת תום לבו של המבקש את ההפחתה וכאמור התרשמתי
12 כי דרישות אלו לא התקיימו בענייננו. על כן, אני דוחה טענה זו.
- 13 97. בהערת אגב אוסיף, כי האב כלל לא כימת את תביעתו בהתאם להלכת בע"מ 919/15, היינו לא פירט את
14 הכנסות הצדדים והוצאותיהם על מדור, לא פירט את צרכי הקטינים תלויי השעות ובלתי תלויי השעות
15 ולא ערך תחשיב בהתאם ליחסיות ההכנסות הפנויות של הצדדים, לצורך חישוב דמי המזונות. על כן, גם
16 מהבחינה הזו תביעתו של האב לוקה בחסר, אולם בכל מקרה לא היה בכך, בכדי לשנות מדעתי, כי אין
17 בהלכת הבע"מ לכשעצמה בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי.
- 18 **סוגיית המשמורת ומזונות הקטינה ש' לאור מעברה להתגורר בבית האב:**
- 19 98. כאמור, לאחר סיום ניהול ההוכחות ולאחר שהאב הגיש את סיכומיו, הגיש האב בקשה לקביעת משמורת
20 על הבת ש' עקב מעברה להתגורר בביתו, החל מתאריך 26.7.18 כאשר המעבר נעשה, על דעת עצמה.
- 21 99. יצוין, כי במסגרת כתב תביעתו המקורי, התובע לא עתר לסעד של משמורת בלעדית על הבת ש', אלא רק
22 לאחר שהסתיים ניהול ההוכחות ולאחר שהאב הגיש את הסיכומים מטעמו. לאור הבקשה שהגיש האב
23 ולאור העובדה שהבת ש' עברה להתגורר בבית האב, הוריתי על הזמנת תסקיר אשר יגיש המלצותיו בנוגע
24 לסוגיית המשמורת על הקטינה וכן והוריתי על הגשת המלצות טיפוליות, ככל שנדרש בעניינה של הקטינה.
- 25 100. התסקיר נערך לאחר שעו"ס לסדרי דין שוחחה עם הבת ש', עם האב והאם, עם המטפלת המשפחתית – גב'
26 בתיה זכאי שקיימה מספר מפגשים עם בני המשפחה.
- 27 101. התסקיר נערך ביום 2.9.19 והתייחס בין היתר לטיפול המשפחתי שעברו הצדדים, לרקע לעזיבתה של הבת
28 ש' לבית האב ונכתב בו כדלקמן:
- 29 "ההורים הופנו לטיפול במכון ברקאי ונפגשו מספר פעמים, בהרכבים שונים, עם המטפלת גב'
30 ורד שייבה. לאחר מספר פגישות החליטו ההורים בהסכמה הדדית להפסיק את הטיפול במכון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

ברקאי ולקיימו עם המטפלת גב' בתיה זכאי, מגשרת בהכשרתה, אשר היתה מוכרת להם קודם לכן.

בשיחה עם הגב' זכאי סיפרה כי נפגשה עם בני המשפחה בהרכבים שונים (למעט הבן הצעיר) ולהתרשמותה עיקר העבודה הטיפולית הנדרשת לצורך שיקום המערכת המשפחתית צריכה להיעשות עם ההורים אשר הסכסוך ביניהם הוא אשר הביא למצב הנוכחי.

נפגשתי עם ההורים ועם ש'. שני ההורים מתארים את מצב העניינים כל אחד מנקודת ראותו, תוך שכל אחד מהם רואה כאחר את האחראי למצב הנוכחי.

בפגישתי עם ש' תיארה את הרקע לעזיבתה את בית האם ביולי 2018 וסיפרה כי מאז תחילת הקונפליקט בין הוריה וסירובה לצדד באם כנגד האב הרגישה כי אמה מפלה אותה מול אחותה התאומה באופן בולט ומשפיל. בנוסף תיארה מספר עימותים מילוליים עם בן זוגה של האם בהם בחרה האם לצדד בבן הזוג ולנזוף בש'. לאחר המעבר לבית האב התקיימו במשך מספר חודשים מפגשים שבועיים קצרים בין ש' לבין האם ובנוסף הצטרפה ש' לאם ולשאר בני המשפחה למפגשים בבית סבתא של האם, אחת לחודש. ש' מספרת כי נפגשה עם האם ברצון אך בכל פגישה התעמתה אתה האם והטילה עליה את האחריות לנסיבות שהביאו ליציאתה מהבית. הן ש' והן שני ההורים מספרים כי המעבר של ש' לבית האב העכיר את יחסיה גם עם ר', אחותה התאומה.

למותר לציין כי מצב היחסים בין בני המשפחה אינו תקין ומעורר דאגה. טושטשו הגבולות בין מערכת ההורים למערכת הילדים וכל הורה חבר לאחת הבנות. כל קטינה "איבדה" הורה ואחות תאומה. לכאורה בקשת האב למשמורת על ש' הינה מתן הכרה למצב המתקיים מזה כשנה. ניתן לשער כי למצב זה ישנן גם השלכות כלכליות ואחרות. למותר לציין, כי אין בגבולות עו"ס לסדרי דין לתת פתרונות לסוגיות אלו.

החתומה מטה נדרשה לתת המלצתה לעניין משמורת הקטינה ש'. נראה כי מתן משמורת הקטינה למי מהוריה יש בה כדי להנציח את הקונפליקט. לא כך היא טובתה. ראוי כי לש' יהיו יחסים עם כל אחד מהוריה. נמליץ כי המשפחה תחזור לגורמים המטפלים כגון גב' זכאי או כל גורם טיפולי אשר יסכימו עליו שני ההורים, להמשך תהליך הטיפול המשפחתי. לפיכך נמליץ כי משמורתה של ש' תהא בידי שני הוריה.

102. לאחר קבלת התסקיר, הוגשו תגובות הצדדים לתסקיר, כדלקמן:

א. לטענת האב, התסקיר תומך בטענותיו בכל הנוגע ליחס משפיל מצד האם כלפי הבת ש'. לדבריו, גם בן זוגה של האם השפיל את הבת, צעק עליה ולא דיבר עמה שבועות ארוכים כשהיא מקבלת כתף קרה גם מהאם. האם מונעת ממנה דברים שונים כגון הזמנת ארוחות שהיא מזמינה לילדים האחרים, בעוד עבודה היא לא מזמינה. האם איימה על הבת ש' שתוציא אותה מלהקת --- בה היא חברה למרות שהלהקה היא כל עולמה. בחופש הגדול האחרון, האם שלחה את הבת ר' לשלושה שבועות לקנדה תוך התעלמות מוחלטת מהבת ש', שנשברה מיחסה של האם. כן טוען האב כי כאשר הזמין את האם לביתו בכדי לאפשר לאם לשוחח עם הבת ש' ולהשיב אותה אליה, האם ניצלה מפגשים אלו כדי להטיח האשמות בבת. במהלך השנה וחצי בהן התגוררה ש' אצל האב, היא כמעט ולא נפגשה עם האם, למעט פגישות בבית הסבתא, אחת לחודש. כמו כן, האב חולק על האמור בתסקיר לפיו הכרה במצב העובדתי הקיים יש בו כדי להנציח את הקונפליקט הקיים. הקונפליקט תלוי בהתנהגות הורית אחראית. האב

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

1 סבור כי אין כל סיבה שלא לקבוע את המשמורת של הבת ש' אצלו, שכן בפועל היא נמצאת במשמורתו
2 המלאה כאשר האם נפגשת עמה פחות מהקבוע בהסדרי שהות סבירים. על כן, מבקש האב לפטור אותו
3 לחלוטין ממזונות הקטינה לאור כך שהיא מתגוררת אצלו.

4 ב. לטענת האם, התסקיר מחזק את הנטען ע"י האם, כי הבת ש' הוסתה על ידי האב עד אשר נאלצה לבחור
5 צד ובאקט דרמטי התבצרה בסוף חודש יולי 2018 בבית האב ומסרבת לחזור ולבקר בבית האם. עוד
6 טוענת האם כי ההליכים המשפטיים בין הצדדים נולדו מיד לאחר פרסום הלכת בע"מ 919/15 וכל
7 מטרתם הינה הפחתת מזונות. כן לטענת האם, האב הוסיף חטא על פשע ודאג לשמר את המשבר אליו
8 נקלעה המשפחה, שכן הוא סבור שיש בו לשרת את מטרתו לייצר "שינוי נסיבות" שיוביל להפחתת
9 מזונות. כך, למרות החלטת בית המשפט מיום 28.9.18 לפיה האב מחויב לפנות לטיפול משפחתי ולדאוג
10 להגעתה של הבת לפגישות עם המטפלת, ניתן לספור על כף יד אחת את הפעמים בהן הגיע לטיפול.
11 לסיום טוענת האם כי אין לתת לאב משמורת על הקטינה, שכן גם מתן משמורת זמנית לאב עלול
12 להסלים את המצב ולפגוע בקטינה, שכן הוא עלול לנצל את המצב על מנת להמשיך להשפיע על הקטינה
13 באופן שיהפוך את הזמני לקבוע והקטינה תאבד את קשריה עם אמה ואחותה. במצב של ניכור הורי
14 קיים חשש אמיתי להשפעה על שאר האחים ועל ניתוקם מההורה המנוכר. החשש האמור כבר מתחיל
15 לקרום עור וגידים, עת ניסתה ש' לשכנע את האח הקטן לעבור לגור איתה בבית האב.

16 דיון והכרעה:

17 103. באשר לסוגיית המשמורת על הבת ש': בענייננו תמימת דעים אני עם האמור בתסקיר לפיו קביעת משמורת
18 בלעדית לאב עשויה לסתום את הגולל על הסיכוי ליצירת קשר מחודש בין האם לבין הבת ועלולה להחרیف
19 את היחסים בן בני משפחה אשר הינם ממילא טעונים ומתוחים. כן, מאחר והמעבר של הבת ש' נעשה רק
20 בעת מהלך המשפט, ייתכן כי המדובר במעבר זמני וכי ככל והיחסים בין הבת לאם ישתפרו, היא תוכל
21 לחזור לבית האם ולו לחלק מהזמן. ברי כי מצב זה בו הבת ש' אינה נפגשת עם האם ואינה מקיימת קשר
22 עם שני אחיה הנוספים, הינו מצב בלתי תקין בעליל ואף בלתי ראוי ואני סבורה שאין לתת לגיטימציה
23 למצב זה באמצעות מתן משמורת בלעדית לאב. על כן אני דוחה את בקשתו למשמורת בלעדית ורואה לנכון
24 לאמץ את המלצת התסקיר, **כי המשמורת על הבת ש' תהיה משמורת משותפת לשני ההורים**, כאשר לעת
25 עתה הבת ש' תישאר להתגורר בבית האב, בהתאם לרצונה.

26 104. עם זאת, לאור המצב העגום שנוצר והנתק בין הבת ש' לבין האם, אני רואה לנכון להורות לבת ש' להיפגש
27 עם האם פעמיים בשבוע, למשך שעתיים, במקום ניטרלי, שלא בבית הסבתא ושלא בנוכחות האחים
28 האחרים ושלא בנוכחות בן הזוג של האם, למפגש בלעדי של אם ובת וזאת לצורך שמירה על קשר בין האם
29 לבין הבת ש'. העו"ס לסדרי דין תערוך מתווה שבועי קבוע למפגש בין האם לבין הבת וככל ומפגשים אלו
30 יניבו חידוש קשר בין האם לבת, יורחבו המפגשים גם למפגשים עם האחים והאם יחדיו, בהתאם למתווה
31 שייקבע ע"י העו"ס לסדרי דין ובפיקוחה למשך שנה אחת מהיום.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

105. באשר לסוגיית המזונות של הבת ש': לאור כך, שהקטינה עברה להתגורר בבית האב, האב נושא באופן ישיר בכל הוצאותיה ועניין זה עשוי להוות שינוי נסיבות מהותי המצדיק, לכאורה, שינוי באופן החיוב דמי המזונות. עם זאת, נשאלת השאלה, האם מעברה של הבת ש' לבית האב יש בה בכדי להוות שינוי רוחבי המצדיק את פתיחת כל סוגיית המזונות מחדש או שמא מדובר בשינוי נסיבות נקודתי בלבד, המתייחס רק לקטינה ש'.
106. בפסק דין שניתן ע"י כב' השופט שקד לאחר הלכת בע"מ 919/15 בתלה"מ 17-10-9494 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים ביום 14.10.18) הועלתה גישה לפיה מעברו של ילד ממשמורת ההורה אחד למשמורתו של ההורה השני, אין בו בכדי להצדיק בחינה מחודשת של כלל המזונות שנקבעו בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין, אלא יהיה בו להביא רק לבחינת המזונות של אותו ילד ספציפי שעבר להורה האחר. וכדברי כב' השופט שקד בפסק דינו:
- "בפרשת ע.ל. לעיל, נקבע כי "... ראוי כי בית המשפט יבחן את סוגיית השינוי הנסיבות העובדתיות בעין מקלה יותר וקפדנית פחות..." , ולקביעה זו, כאמור, אני מצטרף בכל בכבוד. יחד עם זאת, לא כל שינוי נסיבות עובדתיות, יש בו להש'ך באופן רוחבי על מלוא המזונות המשולמים בעבור כלל הילדים. לשם המחשה, טול מקרה בו הורים הגיעו להסכמות בעניין מזונות חמישה ילדים טרם פסיקת בע"מ 919/15 ולאחר פרסום פסק הדין הנ"ל, ילד אחד מתוך החמישה, עבר ממשמורת הורה אחד למשמורתו של ההורה השני. במקרה זה, מעברו של ילד ממשמורת ההורה האחד למשמורתו של ההורה השני, הוא אירוע המצביע על שינוי נסיבות מהותיות, ולמצער, כזה שאם היה נבחן "בעין מקלה יותר וקפדנית פחות", מן הסתם, היה מוגדר ככזה. יחד עם זאת, האם בהכרח מעברו של ילד אחד מתוך חמישה ילדים ממשמורת האם למשמורת האב, יש בו – לכשעצמו – כדי להביא לבחינה מחודשת של כלל מזונות הילדים בהתאם לעקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15? אני בספק רב. אמנם, ייתכנו מקרים כי מעבר ילד אחד מתוך מספר ילדים ממשמורת הורה אחד למשמורת הורה אחר, יהיה בו להצדיק בחינה מחודשת של כלל החיוב במזונות כל הילדים, ואולם ייתכנו גם מקרים בהם מעבר של אותו הילד ממשמורת הורה אחד למשמורת הורה אחר, יהיה בו אך להביא לבחינת מזונותיו של אותו הילד שעבר ואת מידת השתתפותם של ההורים במזונות אותו הילד בלבד".
107. בענייננו, בהתאם לאמור לעיל אף אני בגישה כי במקרה דנן אין מקום לדון מחדש בכל סוגיית המזונות שנקבעה בהסכם בין הצדדים, לנוכח מעברה של הבת ש' להתגורר אצל אביה בעיצומם של ההליכים המשפטיים, אלא יש לבטל את סכום המזונות הנוגע לקטינה זו בלבד.
108. ויובהר, אין המדובר בהפחתת מזונות, לנוכח שינוי נסיבות, בהתאם למבחנים שהותוו בבע"מ 919/15, כתוצאה משינוי מהותי ביחס הכנסות או שינוי מהותי בזמני שהות, אלא **בביטול** כל סכום המזונות המתייחס לבת ש', כתוצאה ממעברה להתגורר בבית האב. אני סבורה, כי אין במעברה של הבת ש' בכדי להשפיע באופן רוחבי על כל חיובי המזונות שנקבעו בהסכם. מתן לגיטימציה לביטול הסכמים, בשל בחירה אישית של קטינים בגיל ההתבגרות לעבור ולהתגורר בבית אחד ההורים, עלולה לגרום למדרון חלקלק, כך שכל מעבר של קטין לבית ההורה האחר, יגרום לביטול הסכמים וביטול פסקי דין ויאלץ את בית המשפט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

- 1 לדון בכל סוגיית המזונות מחדש לרוחב, לרבות בחינה מחודשת של הכנסות הצדדים והדבר יפגע בוודאות
2 וביציבות המשפטית בכל הנוגע להסכמי גירושין ולפסקי דין בענייני מזונות ואף ישדר מסר לא נכון
3 בסכסוכים בין הורים בתביעות למשמורת ומזונות. הדבר מתחדד ביתר שאת בנסיבות בהן האב כלל לא
4 פירט את צרכי הקטינים ולא כימת את תביעתו כנטען בהתאם להלכת בע"מ 919/15. כן לנוכח העובדה כי
5 ביחס לשני הקטינים ר' ובי לא חל כל שינוי בהסדרי השהות ולא חל כל שינוי נסיבות מהותי אחר, אזי
6 ביחס אליהם ממילא אין כל הצדקה לבחון את סוגיית המזונות מחדש.
- 7 109. הפועל היוצא של האמור לעיל הוא כי על האב לשלם לאם מזונות בהתאם להסכם הגירושין רק עבור שני
8 הקטינים, ר' ובי. מאחר והתשלום עבור כל קטין עומד ע"ס של 3,335 ₪ הרי שהוא נדרש לשלם לאם בגין
9 מזונות שני הקטינים בלבד סך של 6,670 ₪. כן, ביטול המזונות של הבת ש' ע"ס 3,335 ₪ ייכנס לתוקף
10 מיום מעברה של הבת ש' להתגורר בבית האב, היינו מיום 26.7.18 וכל עוד הבת ש' מתגוררת אצל האב.
11 במידה והבת ש' תחזור להתגורר בבית האם, ישונו המזונות שנפסקו לה בהסכם על כנם.
- 12 110. כן, ימשיכו הצדדים לשלם בחלקים שווים את הוצאות הבריאות והחינוך החריות של שלושת הקטינים
13 כמפורט בהסכם הגירושין בין הצדדים.
- 14 **סוף דבר :**
- 15 111. אשר על כן, מכל הטעמים שפורטו לעיל – אני מורה כדלקמן :
- 16 א. התביעה לאכיפת הסכם הגירושין – מתקבלת, בכפוף לכך כי לאור מעברה של הבת ש' לבית האב,
17 יבוטל חיובו של האב בדמי המזונות המשולמים בגינה החל מיום מעברה לבית האב (26.7.18) כך שעל
18 האב לשלם לידי האם עבור מזונותיהם השוטפים של שני הקטינים ר' ובי בלבד סך של 6,670 ₪ כולל
19 מדור, בצירוף מחצית הוצאות רפואיות חריגות והוצאות חינוך חריגות, כמפורט בהסכם הגירושין.
20
- 21 ב. התביעה להפחתת מזונות בשל שינוי נסיבות מהותי – נדחתה.
- 22 ג. המשמורת על הקטינים – תהיה משותפת. הסדרי השהות בנוגע לקטינים ר' ובי יותרו על כנם בכפוף
23 לאמור בפסק הדין בדבר מתן גמישות להורים להחלפה בימים בהתאם להסכמתם, ואילו הסדרי
24 השהות בנוגע לקטינה ש' יהיו כמפורט לעיל.
- 25 ד. העו"ס לסדרי דין תכין מתווה למפגשים בין הבת לבין האם על מנת לחדש את הקשר בין האם לבת,
26 כאשר בשלב ראשוני המפגשים ייעשו בסביבה ניטרלית ללא בני משפחה נוספים וככל והמפגשים
27 יצליחו, יורחבו המפגשים עם האם והאחים. לצורך כך מוענקות לפקידת הסעד סמכויות בהתאם
28 לסעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות לתקופה של 12 חודשים מהיום.
- 29 112. מאחר ועיקר התביעה אשר מתייחסת למצבו הכלכלי של האב ואשר הולידה התדיינות משפטית ענפה
30 נדחתה - אני מחייבת את התובע בהוצאות המשפט בסך של 20,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 ימים מהיום,
31 שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין, ככל ולא ישולמו על פי חוק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-44458

תלה"מ 17-11-44440

תלה"מ 18-01-69544

עותק לפרסום

1 113. ניתן לפרסם בהשמטת פרטים מזהים.

2 114. המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לפקידת הסעד לצורך הכנת המתווה דלעיל וכן תסגור
3 את התיקים.

4

5 ניתן היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

6

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

7

8

9

10

11

12

13